VIII.- 7 SITURI EXTRAORDINARE DIN AFRICA,

Structuri arhitecturale de o frumusețe rară, necropole antice misterioase, rezervații naturale vaste, specii rare de animale și plante, orașe istorice interesante… iar lista nu se oprește aici. Unde poți vedea toate aceste minunății? Pe continentul pe care unii turiști îl asociază doar cu deșertul Sahara și căldurile insuportabile. Însă Africa este mult mai mult decât atât! Fiecare țară africană are atracții turistice superbe care abia așteaptă să fie descoperite, iar continentul în sine este plin de rezervații naturale extrem de frumoase. Dar, pe lângă acestea, Africa e plină și de orașe antice foarte bine păstrate, cu repere fascinante – de pildă, Piramidele din Giza sunt, cu siguranță, cele mai recognoscibile atracții turistice din lume. Dacă îți dorești să ai parte de o vacanță sau o călătorie plină de aventură și mister, ia în considerare cele 7 siturile africane de mai jos, aflate în Partrimoniul UNESCO:

Sumar:

Cercurile de piatră din Senegambia, GambiaNecropola Antică din Teba, EgiptMana Pools Park, ZimbabweLacul Turkana, KenyaGrand-Bassam, Côte d'IvoireMedina din Marrakesh, MarocOrașul Stonetown din Zanzibar, Tanzania

1.- CERCURILE DE PIATRĂ DIN SENEGAMBIA, GAMBIA

Acesta este, cu siguranță, un loc pentru turiștii pasionați de lucrurile neobișnuite, ba chiar inexplicabile.

Cercurile de Piatră din Senegambia,

Necropola Antică din Teba, Egipt

În zona Senegambia se află o serie de cercuri misterioase alcătuite din megaliți, ale căror origine și utilitate se află sub analiza oamenilor de știință din întreaga lume de sute de ani încoace. Până acum, arheologii au putut estima doar faptul că aceste cercuri au fost construite undeva între secolele 8-12, însă la o inspecție detaliată a sitului acestia au descoperit morminte care datează inclusiv din perioade mai îndepărtate.

2.- NECROPOLA ANTICĂ DIN TEBA, EGIPT

Această necropolă este una dintre cele mai importante atracții din Egipt. Aici, vizitatorii pot observa locurile de veci ale faraonilor, zone memoriale bine conservate și multe alte clădiri istorice ce fac parte din cultura orașului antic Teba. Musai de văzut este și templul Reginei Hatshepsut, situat în districtul Deir el-Bahari dar și, nu în cele din urmă, Medinet Habu, templul memorial al lui Ramses al III-lea – unul de dimensiuni colosale.

3.- MANA POOLS PARK, ZIMBABWE

Mana Pools este una dintre cele mai interesante destinații de safari din Africa – un parc natural cu o suprafață de 220.000 de hectare, aflat în partea nordică din Zimbabwe, pe malurile râului Zambezi. Elementul unic de aici îl reprezintă numeroasele mlaștini și lacuri cu apă dulce, formate în urma sezonului ploios, care atrag zeci de specii de animale sălbatice: elefanți, bivoli, leoparzi, crocodili, gheparzi și… lista poate continua.

4.- LACUL TURKANA, KENYA

Lacul Turkana nu este doar o atracție extraordinar de frumoasă a Africii, ci reprezintă una dintre cele mai importante destinații naturale din întreaga lume. Acest lac din Kenya, aflat în valea Great Reef, este cunoscut și sub numele de „Lacul Rudolf” și are o adâncime relativ mică, având în medie aproximativ 30 de metri.

3.- Mana Pools Park, Zimbabwe

4.- Lacul Turkana, Kenya

Totuși, mărimea este cea cu adevărat impresionantă – cu o lungime de aproximativ 290 de km, lacul ocupă o suprafață totală de 6405 metri pătrați!

Lacul e cunoscut pentru numeroasa populație de crocodili – circa 12.000 de reptile, dar este interesant și din punct de vedere arheologic, în jurul lui cercetătorii descoperind câteva artefacte preistorice valoroase, mai exact niște unelte a căror vechime estimată este de 3,3 milioane de ani.

5.- GRAND-BASSAM, CÔTE D'IVOIRE

Între anii 1893 și 1896 acest oraș a îndeplinit rolul de capitală colonială franceză, iar astăzi reprezintă un deliciu pentru vânătorii de monumente unice și situri istorice interesante. După epidemia de febră galbenă, orașul Grand-Bassam și-a pierdut complet importanța de odinioară, însă aceasta este încă vizibilă la o simplă plimbare pe străzile localității.

Grand-Bassam se împarte astăzi în două părți distincte: Orașul Nou, în care trăiește majoritatea populației, și Orașul Vechi, cele două fiind conectate prin intermediul unui pod. Districtul istoric nu este însă părăsit, aici sunt clădirile istorice (din păcate, unele dintre ele într-o avansată stare de degradare) și tot aici vizitatorii pot învăța despre cultura și tradițiile locale.

6.- MEDINA DIN MARRAKESH, MAROC

Marrakesh este cel mai vizitat oraș din Maroc, arhicunoscut pentru centrul său istoric: piețe pline de viață, culori bogate la tot pasul și structuri arhitectonice incredibile. Medina din Marrakesh, cunoscut și ca „Orașul Roșu” (datorită clădirilor din lut și a zidurilor vopsite în ocru), a fost inclusă în Patrimoniul Mondial UNESCO în 1985.

Piața centrală din Medina este Djemaa el Fna, unde viața nu „îngheață” niciodată și unde e greu să-ți imaginezi cum, în urmă cu câteva secole, criminalii erau supuși execuțiilor publice. Aici se pot admira comercianți cu tarabe, acrobați, dansatori și alți artiști stradali gata să-și arate talentele, restaurante și cafenele – toate acestea devenind fascinante la apusul soarelui, când atmosfera devine una de basm.

În imediata vecinătate a pieței sunt și alte locuri populare, precum Palatul Bahia și Moscheea Kutubia plus, desigur, impresionantul bazar pe aleile căruia ai toate șansele să te pierzi.

7.- ORAȘUL STONETOWN DIN ZANZIBAR, TANZANIA

Acest oraș, alcătuit din numeroase clădiri perfect conservate, este unul dintre cele mai interesante locuri istorice din Tanzania. Numele provine de la multitudinea de clădiri construite din piatră, majoritatea acestora fiind ridicate la începutul secolului al 19-lea. La acea vreme, Zanzibar era un imens centru comercial în care se practica trocul, ulterior, pe timpul domniei Sultanului Said ibn, el fiind proclamat capitală a Imperiului Otoman.

Ani de zile, Stone Town a fost un centru al comerțului cu sclavi, clădirile din vechea piață de sclavi putând fi văzute și în zilele noastre. Inclusiv o catedrală anglicană, sub care încă există câteva cuști în care odinioară erau închiși oameni ce urmau să fie vânduți. Cartierul istoric e ideal pentru plimbări, iar multe dintre casele vechi adăpostesc magazine și restaurante.

IX.- OBIECTIVE UNESCO DIN LUME - STÂNCI FABULOASE, CARE ÎȚI TAIE RESPIRAȚIA

Lumea e plină de peisaje superbe. Iar unele dintre acestea se încadrează în ceea ce se poate numi „dramatism vizual”, datorită prezenței unor stânci ce parcă sunt așezate în context de mâinile unor artiști. Țintește către noi orizonturi în viitoarele tale călătorii! Dure, maiestuoase, întotdeauna dramatice, aceste stânci celebre garantează un efect magic: îți taie respirația. Din fericire, nu la propriu: **Sumar:** Amfiteatrul Drakensberg, Africa de Sud; Stâncile Albe din Dover, Anglia;

Stâncile Bandiagara, MaliTorres del Paine, ChilleAuyán-tepui, Venezuela Stâncile Vermilion, SUA; Preikestolen, Norvegia; Stâncile Moher, Irlanda; El Capitan, SUA.

1.- AMFITEATRUL DRAKENSBERG, AFRICA DE SUD

Amfiteatrul Drakensberg este o semilună de bazalt care măsoară 5 kilometri lățime și 1.830 de metri înălțime, aflată la granița dintre Africa de Sud și Lesotho. Este cunoscut drept *Muntele Dragonilo*r, și este locul de inspirație pentru tărâmul *Mordor* din seria de filme *Stăpânul Inelelor*. De aici izvorăsc trei râuri importante, acesta fiind unul dintre motivele pentru care întreaga zonă este inclusă în *Parcul Național Royal Natal* din Africa de Sud. Turiștii pot parcurge numeroase trasee de drumeție, și pot vizita cel mai înalt pub din Africa, localizat deasupra perfidei trecători Sani.

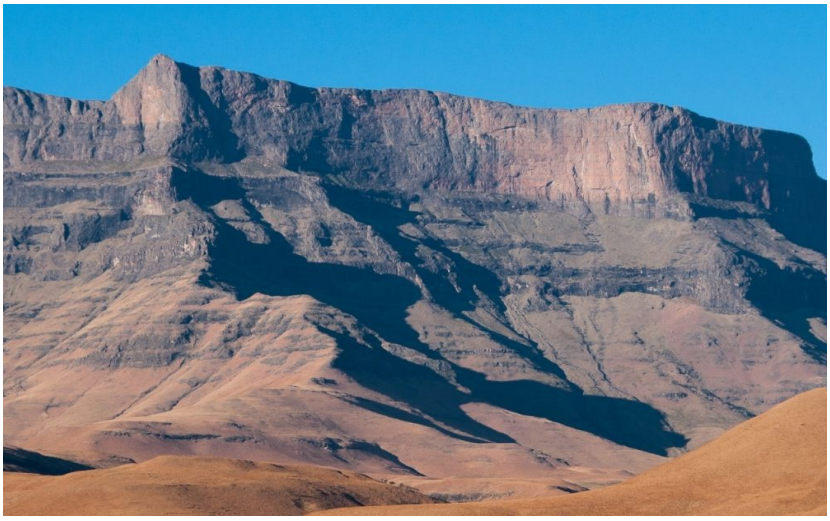

2.- STÂNCILE ALBE DIN DOVER, ANGLIA

Scrutând Canalul Mânecii, cu fața către Franța, stâncile de cretă albă, având 110 m înălțime, situate între **Dover** și Deal, sunt considerate un simbol al ideii conform căreia Marea Britanie este o națiune europeană „separată”. Înainte de călătoriile cu avionul, aceste stânci reprezentau prima sau ultima imagine a Marii Britanii pentru orice călător care venea sau pleca din Insulă dinspre sau către continent. Astăzi, pajiștile de deasupra stâncilor oferă un excelent mediu de viață pentru numeroase specii de flori sălbatice, fluturi și păsări.

3.- STÂNCILE BANDIAGARA, MALI

Povârnișul **Bandiagara** a reprezentat casa enigmaticului popor Dogon timp de peste 700 de ani, iar casele lor din cărămidă, sanctuarele religioase și grânarele pot fi văzute și în ziua de astăzi ascunse în cotloanele și văile pietroase. Stânca de gresie se ridică la aproximativ 500 de metri înîlțime în savana din sudul Mali-ului ce ascunde canioane spectaculoase în care localnicii dansează uneori pentru turiști, purtând picioroange confecționate din lemn.

Povârnișul **Bandiagara** a reprezentat casa enigmaticului popor Dogon timp de peste 700 de ani, iar casele lor din cărămidă, sanctuarele religioase și grânarele pot fi văzute și în ziua de astăzi ascunse în cotloanele și văile pietroase. Stânca de gresie se ridică la aproximativ 500 de metri înîlțime în savana din sudul Mali-ului ce ascunde canioane spectaculoase în care localnicii dansează uneori pentru turiști, purtând picioroange confecționate din lemn.

4.- TORRES DEL PAINE, CHILLE

Torres del Paine este numele pe care îl poartă cele trei strânci din granit ce se înalță la 2500 de metri deasupra pampasului din Patagonia de Sud, Chile. Ele reprezintă elementele centrale ale Parcului Național cu același nume, reprezentând, pentru alpiniștii determinați să le cucerească, ceea ce reprezintă cântecul sirenelor pentru pirați. Doritorii pot opta pentru o excursie de o zi pentru a vedea turnurile de stâncă, însă pentru o călătorie ceva mai relaxantă, recomandarea este să te oprești la lacul glaciar din Base de los Torres, unde le poți admira cât timp faci o baie rece.

5.- AUYÁN-TEPUI, VENEZUELA

Această stâncă impresionantă, aflată în jungla amazoniană din sudul Venezuelei, face parte din Parcul Național Canaima și poate fi interpretată drept o „lume pierdută”, plină de specii rare de floră și faună, foarte puțin schimbată din vremurile preistorice.

De asemenea, **Auyán-tepui** găzduiește cea mai înaltă cascadă din lume, Angel Falls, cu uimitoarea ei cădere de apă de 979 metri înălțime.

6.- STÂNCILE VERMILION, SUA

Valul", o stâncă psihedelică aflată în zona Coyote Buttes din **Parcul Național Vermilion Cliffs**, este una dintre cele mai spectaculoase atracții ale planetei. Aceasta este situată la granița dintre statele Arizona și Utah, jgheaburile sale intersectate în formă de „U" (din gresie Navajo erodată) fiind vizitate doar de câțiva îndrăzneți pe zi, din cauza fragilității lor. Un total de 20 de bilete sunt eliberate în fiecare zi: 10 pot fi achiziționate online cu patru luni în avans, iar celelalte 10 sunt extrase într-o loterie ce se desfășoară zilnic la centrul de vizitatori Kanab.

7.- PREIKESTOLEN, NORVEGIA

Preikestolen, cunoscută mai bine sub numele *Stânca Pulpit*, s-a format acum 10.000 de ani, când s-a retras un ghețar care odinioară umplea fiordul. Întinderea stâncoasă de granit se află la 604 metri deasupra lui Lysefjord, în sudul Norvegiei, și este una dintre cele mai populare atracții turistice din această țară.

În vremuri apuse, această stâncă plată reprezenta locul în care vikingii făceau sacrificii. Acum a devenit un loc ideal pentru turiștii pasionați de fotografie, sau pentru cei care au o dorință arzătoare de a-și crește numărul de aprecieri pe Instagram.

8.- STÂNCILE MOHER, IRLANDA

Stâncile Moher, stânci marine vechi de 300 de milioane de ani, se întind de-a lungul coastei atlantice a comitatului Clare. Numele lor provine de la vechiul fort Moher, care se afla cândva la Capul lui Hag – cel mai sudic punct al coastei. Astăzi, traseul *Cliffs of Moher Coastal Walk* se întinde pe o distanță de 18 km, de la Hag's Head până la Doolin, oferind un peisaj cu priveliști uimitoare în care trăiesc o mulțime de specii de păsări. O plimbare prin această zonă e posibil să presupună ploaie sau ceață, dar acest lucru nu ar trebui să te descurajeze.

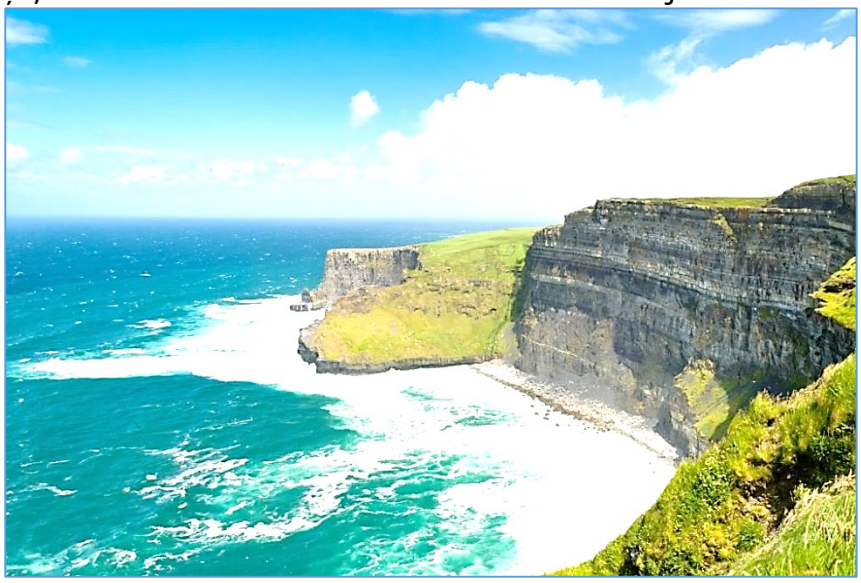

9.- EL CAPITAN, SUA

Fața de granit a lui **El Capitan** a fost principala imagine de pe cărțile poștale americane de zeci de ani încoace.

Recent, a devenit și imagine de fundal pe ecranele computerelor Apple, transformându-se într-un simbol al temerarilor. Înălțându-se la 2.307 de metri în valea Parcului Național Yosemite, El Capitan este o provocare populară pentru cei mai buni alpiniști din lume. Vizitatorii mai sedentari pot aprecia măreția Căpitanului din punctele de observație situate în Valea Yosemite.

UNESCO a adăugat pe Lista Patrimoniului Mondial şi situl unui masacru din epoca apartheidului şi un sat în care a crescut Nelson Mandela, printre siturile din Africa de Sud care sunt repere în lupta pentru a pune capăt regimului minorităţii albe. Sâmbătă, ansamblul monumental ”Calea Eroilor” realizat de Constantin Brâncuşi la Târgu Jiu şi Frontierele Imperiului Roman - Dacia au primit acceptul pentru a fi incluse în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO.

Masacrul este cel din 1960 la Sharpeville, în provincia Transvaal, unde poliţia a ucis 69 de demonstranţi de culoare, inclusiv copii, un punct de cotitură care a determinat guvernul de apartheid să interzică Congresul Naţional African (ANC) care guvernează astă

10.-CEI MAI ÎNALȚI MUNȚI DIN LUME

Cei mai înalți munți din lume: cum sunt ei? Conform Marii Enciclopedii a Munților de Jan și Małgorzata Kiełkowski, munții înalți sunt cei peste 5600 m deasupra nivelului mării. Cei mai înalți munți sunt considerați a fi două lanțuri: Himalaya și

Karakoram. Uneori includ și gama Hindu Kush. Un fapt interesant este – după cum ne informează un eminent expert montan, Janusz Majer – că cel mai înalt munte din lume în afara de Himalaya este Minya Monka (7556m). Acest vârf este situat în foarte puțin cunoscutul masiv Daxue din Munții Sino-Tibetani, în provincia Sichuan.

Când a început totul?

Lanțurile Himalaya și Karakoram sunt lanțuri muntoase uriașe, care se întind pe mii de kilometri. Ele se află în prezent pe teritoriul Chinei, Bhutan. Pakistan, India, Nepal și Tibet. În epoca colonială, adică când Marea Britanie a ocupat India, britanicii au efectuat cercetări intense și de cartografiere a munților. Ei se considerau chiar proprietarii lor. Prin urmare, multe nume de trecători sau vârfuri comemorează numele generalilor sau geografilor britanici. De exemplu, cu numele de Muntele Everest a fost numit cel mai înalt munte din lume în 1965, în onoarea cartografului de origine galeză George Everest. Din același motiv, nu au avut permisiunea de a urca si cuceri vârfurile, alte expediții, decât cele englezești. Printre altele, expediția poloneză din 1939 sub conducerea lui Adam Karpiński nu a avut voie să urce pe varful K2.

K2 este considerat cel mai dificil munte de opt mii m din lume. Activitățile de explorare au fost efectuate și de ruși. De exemplu, Bronisław Grąbczewski, un polonez în slujba țarului, de altfel, un alpinist experimentat de iarnă, a ajuns la poalele varfului K2 și a făcut o măsurare precisă a acestui munte în anii 80 din secolul XIX.

Începutul viselor despre cei mai înalți munți din lume

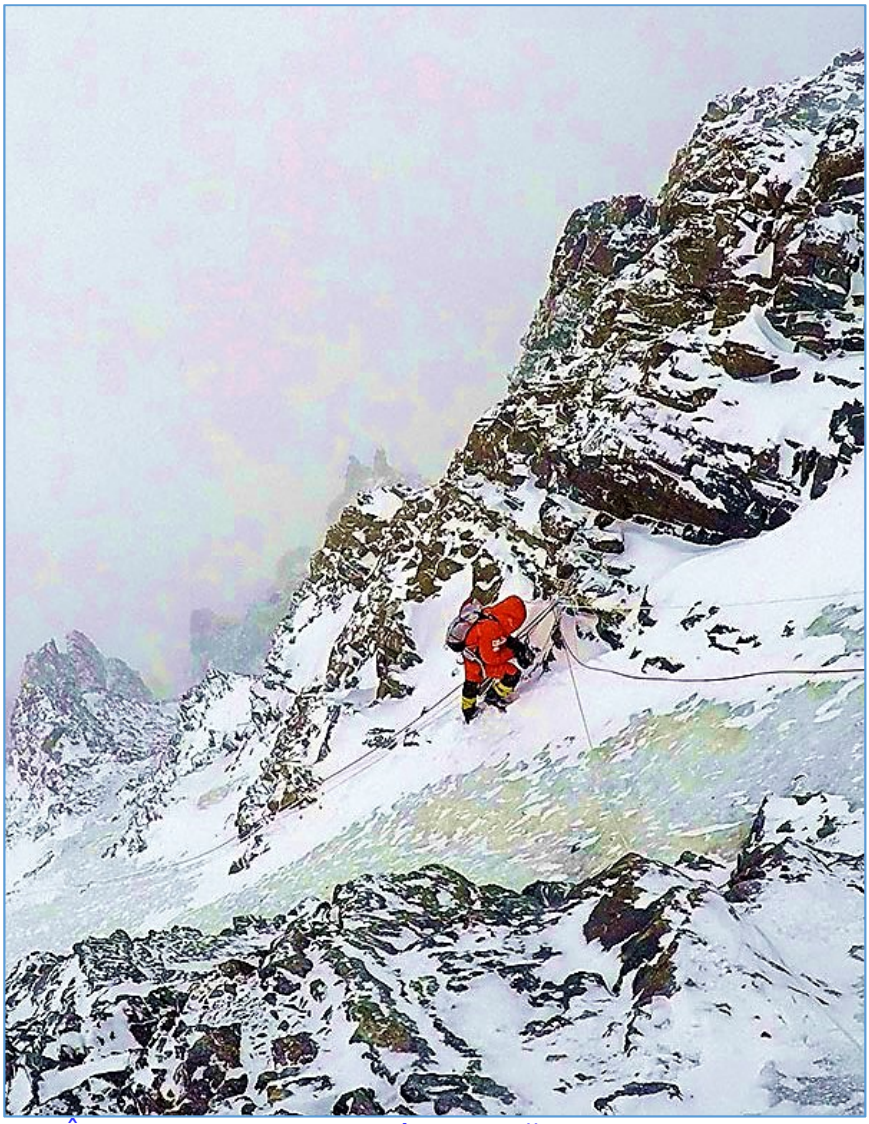

În fotografie, un alpinist în dificultățile Piramidei Negre

Incă nu fusesera cartografiați corespunzător toti muntii, cand deja, englezul Albert Mummery a încercat să urce pe Nanga Parbat în 1895 – și a murit. Șapte ani mai târziu, a fost organizată o expediție pe varful K2, care a ajuns la 6.300 de metri. Câțiva ani mai târziu, în 1921, a fost organizată prima dintre multele expediții britanice pe Muntele Everest.

Englezii au atins apoi o înălțime record de 8.570 de metri fără a folosi rezervoare de oxigen. Unii sunt înclinați să creadă

că în timpul expediției britanice din 1924, George Mallory și James Irvine au ajuns în vârful Muntelui Everest.

Din nefericire, nu există dovezi clare în acest sens – alpiniştii au murit, iar odata cu ei, a disparut aparatul foto cu care puteau sa demonstreze prezenta in vârf.

Între timp, italienii s-au alăturat competiției, în frunte cu Ducele de Abruzzi, care a luat cu asalt neobosit, varful K2 – tot fără succes. După ei, in cei mai înalți munți au inceput sa mearga germanii, pentru care ascensiunea pe vârful muntelui de opt mii a avut, la sfarsitul anilor 1920, o semnificație politică.

HIMALAYA

Un lanț muntos situat în Asia Centrală. Aici se află cele mai înalte vârfuri de pe Pământ: zece dintre ele sunt de peste 8.000 de metri deasupra nivelului mării, iar peste 300 – se ridică la o înălțime de 7.000 și mai mult.

Numele „Himalaya" provine din cuvântul sanscrit „hima" (zăpadă) și „alaya" (sediu). Sistemul Himalaya este format din șase lanțuri muntoase mai mici: Himalaya de Est, Himalaya din Bhutan, Sikkim, Nepal (numit și Central), Garhwalu și de Vest. Se întind pe teritoriul Nepalului, Indiei, Bhutanului, Pakistanului și Chinei. Există zece vârfuri de opt mii metri în Himalaya. Acestea sunt:

Muntele Everest (8848m)	Dhaulagiri (8167m)
Kanchenjunga (8586m)	Manaslu (8156m)
Lhotse (8516m)	Nanga Parbat (8126m)
Makalu (8463m)	Annapurna I (8091)
Cho Oyu (8201m)	Shishapangma (8013m)

KARAKORAM

Himalaya – acest cuvânt este cunoscut de toată lumea, Karakorum este mai putin cunoscut. Se întâmplă ca doar în timpul unei expediții comerciale, participanții săi să afle că acesta (Karakoram) este un lanț muntos independent de Himalaya. Aici se află cei mai mari ghețari din munți și patru varfuri de opt mii de metri, inclusiv K2 – al doilea cel mai înalt vârf din lume. Ei sunt împărțiti în două benzi: Muztagh și Range. Acestea, la rândul lor, se împart în: Batura, Hispar, Panmah, Baltoro, Siachen, Rimo, Saser și apoi Rakaposhi, Haramosh, Masherbrum, Saltoro.

Varfurile de opt mii metri situate în Karakoram sunt:

K2 (8611m)

Gasherbrum I (8068m)

Broad Peak (8047m)
Gasherbrum II (8035m)
Primele ascensiuni confirmate ale celor mai înalți munți din lume.

Prima ascensiune documentată a vârfului de opt mii a fost făcută în 1950 de o expediție franceză.

Într-o caravana până la baza celor mai înalți munți din lume, adesea se foloseste ajutorul iacilori (foto arhivată de Tomasz Kobielski)

Apoi Lois Lachenal și Maurice Hercog au ajuns la Annapurna I. Au plătit pentru succesul lor pierzându-și toate degetele de la picioare (Lachenal) si de la maini (Hercog). Au fost amputate bucată cu bucată, fără anestezie, în timpul coborârii din Tabăra I în tabăra de bază și apoi în timpul caravanei către Kathmandu. Doar trei ani mai târziu, apicultorul din Noua Zeelandă, Edmund Hillary a ajuns în vârful celui mai înalt munte al Pământului, Muntele Everest.

Nepalezul, Tenzing Norgay care l-a însoțit, a avut amabilitatea să-și aștepte partenerul cu câțiva metri înainte de vârf pentru a putea urca împreună. O lună mai târziu, alpinismul austriac Herman Buhl a urcat pe Nanga Parbat. În timpul atacului de la vârf, nu a folosit oxigen, ci a luat medicamente pe bază de amfetamine. Astăzi am afirma fără echivoc că a fost doping.

Ultimul munte de opt mii urcat, este Shishapangma. Este, de asemenea, cel mai jos vârf al Coroanei Himalaya și Karakoram. Acest lucru se datorează faptului că acest vârf este singurul care se află în întregime în China. Autoritățile comuniste nu au eliberat nimănui permise de alpinism până când muntele nu a fost cucerit de compatrioți. Acest lucru s-a întâmplat în 1964, când o echipă de zece persoane de alpinisti chinezi, special delegati în acest scop, au ajuns la vârf.

HIMALAYA POLONEZĂ

Prima expediție poloneză în Himalaya a avut loc în vara anului 1939. Polonii au atins vârful virgin Nanda Devi Est (7434m), deși visau să urce varful K2. Organizarea expedițiilor ulterioare a fost posibilă numai în timpul așa-numitului „dezgheț Gomułka”, adică din 1955. În acel moment, Bolesław Chwaściński a inițiat expediții în Hindukush. Până în 1978, au avut loc nouăzeci. Pregătiți de alpinismul de vară și iarnă în Munții Tatra, alpiniștii pornesc rapid spre Alpi sau Munții Caucaz. În 1971, polonezii conduși de Andrzej Zawada au ajuns la Kunyang Chhish (7852 m).

Începând din 1976, nu a existat sezon fără o expediție poloneză în cei mai înalți munți. Primul polonez, care a urcat pe Muntele Everest a fost alpinista Wanda Rutkiewicz (16 octombrie 1978). Anii 1980 sunt de obicei numiți Epoca de Aur a alpinismului polonez din Himalaya. Alpinismul din Himalaya a

devenit un sport național și a avut vedetele sale binemeritate, bucurându-se de recunoaștere internațională.

Cei mai mari dintre ei sunt Krzysztof Wielicki, Jerzy Kukuczka, Wanda Rutkiewicz, Wojciech Kurtyka.

Himalaya și Karakoram iarna

La traversarea crevașelor de gheață, se folosesc adesea scărișele

(foto arhitecturală Tomasz Kobielski)

Pe 17 februarie 1980, Krzysztof Wielicki și Leszek Cichy au fost primii oameni care au ajuns în vârful unui *opt mii* pe timp de iarnă. Și a fost si cel mai înalt munte din lume cucerit iarna. Andrzej Zawada, numit Conducătorul, s-a specializat în organizarea expedițiilor de iarnă. Polonezii au fost primii oameni care au cucerit Muntele Everest, Manaslu, Czo Oju, Dhaulagiri, Annapurna și Lhotse iarna. După moartea lui Jerzy Kukuczka (a murit pe Lhotse în 1989) și a Wandei Rutkiewicz (a dispărut în 1992, cu 300 de metri înainte de vârful Kanchenjunga), steaua alpinismului himalayan, inclusiv alpinismului de iarnă din Himalaya, a început să apuna.

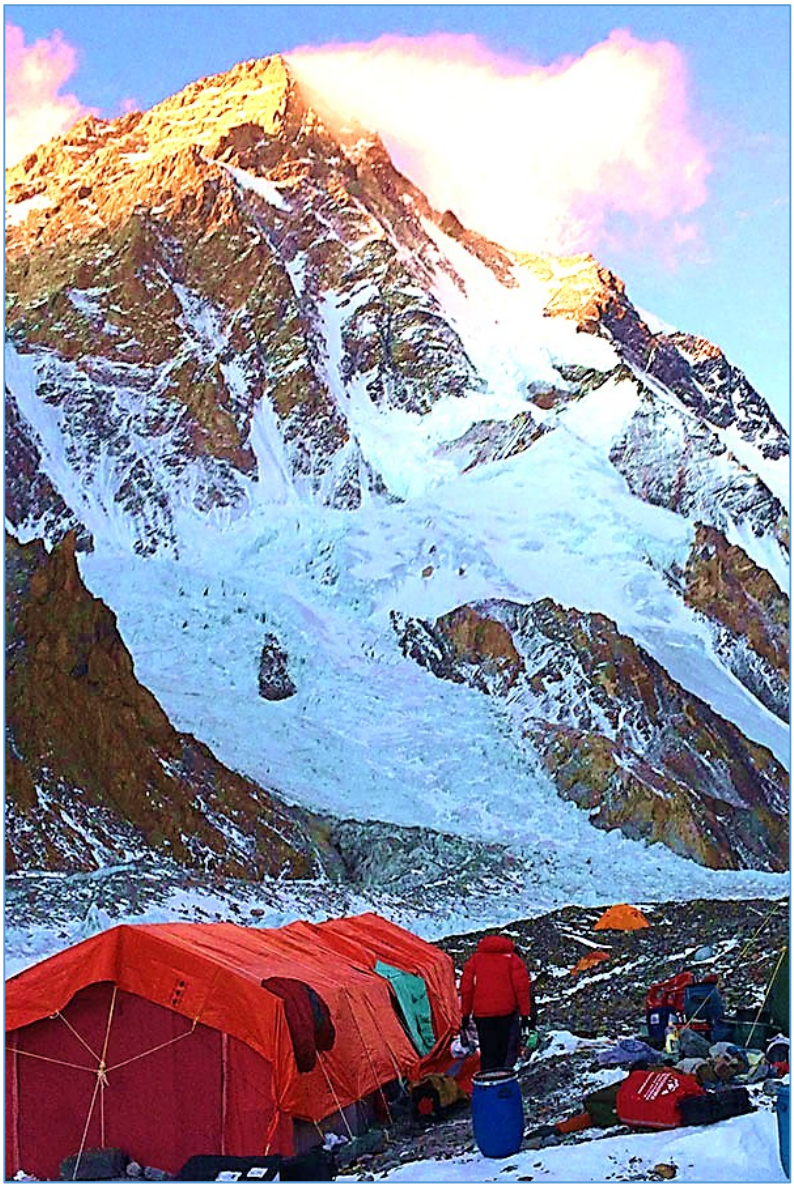

Vârful K2 este ultimul de opt mii urcat iarna (foto arhivată de Janusz Gołąb)

Abia în 2005, un polonez, Piotr Morawski (într-o echipă cu italianul Simone Moro) au ajunst în vârful unui munte de opt mii, care nu fusese încă cucerit iarna – Szishapangma.

Provocarea atingerii vârfurilor rămase a fost preluată de Artur Hajzer, care a înființat programul de alpinism polonez de iarnă în Himalaya în acest scop. Datorită acestei inițiative,

polonezii au ajuns pe încă două vârfuri de opt mii m pe timp de iarnă: Gasherbrum I și Broad Peak. Expedițiile poloneze au încercat și ele să cucerească Nanga Parbat și K2 de multe ori, dar au eșuat.

În cele din urmă, polonezii au cucerit zece din paisprezece vârfuri de opt mii în timpul iernii (în expediții poloneze sau internaționale). Majoritatea acestor ascensiuni au avut loc fără utilizarea oxigenului, unele pe rute noi sau singuri.

K2 a rezistat cel mai mult timp atacurilor a numeroase expediții din întreaga lume. Pe 16 ianuarie 2021, zece alpiniști nepalezi au urcat pe vârful celui mai dificil munte de opt mii: Nirmal Purja, Gelje Sherpa, Mingma David Sherpa, Mingma Tenzi Sherpa, Dawa Tempa Sherpa, Pem Chhriri Sherpa, Mingma Gyalje Sherpa, Kili Pemba Sherpa, Dawa Tenjing Sherpa și Sona Sherpa.

Cine sunt șerpașii?

Când citim sau auzim despre expediții în Himalaya sau Karakoram, aflăm adesea că, în afară de alpiniștii din Himalaya, au luat parte mai mulți sau o duzină de șerpasi. Putem avea impresia că sunt un fel de ajutoare sau chiar hamali. Nimic mai greșit! Șerpașii sunt un popor tibetan care trăiește în zonele muntoase din India și Nepal. Mulți dintre ei sunt ghizi montani profesioniști. Ei lucrează adesea ca gardieni pentru membrii expedițiilor comerciale. Ei nu numai că atârnă frânghii, dar și își conduc clienții în sus și înapoi la bază, le montează corturi, le oferă oxigen sau mâncare și chiar fixează echipamentul pe frânghii. Poti spune ca sunt elita ghizilor de munti inalti. Mulți dintre ei au fost de cateva zeci de ori pe vârfurile celor mai înalți munți. Nu toti șerpasii sunt ghizi montani, la fel cum nu orice ghid montan local este un șerpas. Căci acest termen se referă la oameni, nu la profesie.

Deoarece șerpașii trăiesc zilnic la o altitudine de 3 până la 6 mii de metri (adică mai mare decât multe baze de expediții din Himalaya), organismele lor s-au adaptat la condițiile montane chiar și la nivel genetic, așa cum demonstrează cercetările științifice.

Doping în cei mai înalți munți din lume

Herman Buhl este dovada că poți fi un pionier al stilului alpin în cei mai înalți munți și sa folosesti dopajul în același timp. Până în 1978, mulți nu credeau că se poate urca pe cei mai înalți munți din lume fără a folosi oxigenul dintr-un cilindru. Cu toate acestea, pe 8 mai 1978, Reinhold Messner și Peter

Habeler au realizat imposibilul: au urcat pe Muntele Everest fără oxigen. Messner a repetat isprava doi ani mai târziu, de data aceasta singur. De atunci, s-a considerat că urcarea sportiva înseamnă acțiune fără ajutorul unei butelii de oxigen.

Dar ce înseamnă exact „fără oxigen”? La urma urmei, poți urca pe cont propriu, dar te regenerezi noaptea într-un cort, dormind cu o butelie de oxigen. În prezent, fiecare utilizare a oxigenului, chiar si la coborârea de pe vârful dat, distruge dimensiunea sportivă a cățărării. Dacă folosim oxigen în orice etapă de urcare, aclimatizare sau coborâre, urcarea pe un opt mii este considerat turism de mare altitudine. O excepție se face doar pentru ascensiunile de explorare, de exemplu pentru primele ascensiuni de iarnă. Acum că toate vârfurile au fost cucerite vara și iarna, stilul nu poate fi decât îmbunătățit.

Stiluri în alpinismul pe opt mii

Apropo de stil, nu există o diviziune importantă: urcari în stil alpin și urcari de asediu.

Urcarea in stil alpin inseamna catarare usoara. Sub acest termen includem un rucsac foarte greu. Ajunși pe vârf în stil alpin, purtăm cu noi echipamentul complet al taberelor individuale. De asemenea, nu folosim frânghii atârnate de alte echipe sau expediții. Urcăm într-o echipă mică de doi-trei oameni și ajungem în vârf în câteva zile.

Acest stil a fost folosit, printre alții, de cel mai remarcabil alpinist polonez Wojciech Kurtyka în Himalaya și Karakoram. Liniile sale vizionare, extrem de ambițioase au doar câteva repetări pentru că sunt atât de dificile.

Al doilea și mult mai popular stil, este stilul de asediu. Un număr mare de alpiniști sunt implicați în atingerea unui anumit vârf, precum și șerpași (adică ghizi montani specializați) și hamali. Expediția garantează tronsoane dificile de drum, face camping, se aclimatizează pe traseul selectat până în vârf. Așa au funcționat expedițiile conduse de Andrzej Zawada, Janusz Kurczab și Krzysztof Wielicki, inclusiv ultima expediție poloneză de iarnă pe K2 2017/2018.

Cei mai înalți munți din lume – Coroana Himalaya și Karakoram

Cum să cuceriti Coroana Himalaya și Karakorum? Este simplu: urcati pe toate cele paisprezece varfuri de opt mii metri.

Primul om din istorie care a urcat pe Coroana Himalaya și Karakoram a fost italianul Reinhold Messner, al doilea a fost

polonezul Jerzy Kukuczka, iar al treilea a fost elvețianul Erhard Loretan. Recordul pentru viteza de câștigare a Coroanei este deținut de cel mai recent câștigător al acesteia, Nirmala Purji, care a făcut-o în 187 de zile. În afară de Kukuczka, doar trei polonezi au realizat această ispravă: Krzysztof Wielicki, Piotr Pustelnik (actualul președinte al Asociației Poloneze de Alpinism) și un kazah cu cetățenie poloneză, Denis Urubko.

Urcarea pe cel mai înalt munte din lume poate fi… ușoară?

Atât alpiniștii profesioniști, cât și turiștii de mare altitudine disting între muntii de opt mii, urcari „ușoare" și „dificile". Munții simpli sunt cei care nu au dificultăți tehnice majore – printre aceștia se numără cel mai înalt vârf de pe Pământ, Muntele Everest.

Sunt considerate dificile următoarele varfuri: K2 (dificultăți de stâncă la o altitudine de 8.000 de metri), Kanchenjunga (apropiere de creasta foarte lungă), Broad Peak (dificultăți la marginea vârfului Stâncos) sau Annapurna I (distanțe mari de depășit). Mulți alpinisti indică Cz Oyu drept cel mai ușor vârf de opt mii.

Datorită multor ani de observații, pentru fiecare vârf de opt mii s-a stabilit momentul când vremea este – cel puțin în teorie- cea mai favorabilă. Ce înseamnă asta în practică? Se planuieste deplasarea în vârf atunci când nu există un risc mare de furtună de zăpadă, ninsori intense, vânt puternic sau avalanșe masive. Pentru majoritatea varfurilor de opt mii ,cel mai favorabil moment este luna mai, care este perioada de dinaintea musonului de vară.

Un muson este un vânt cauzat de diferențele dintre încălzirea mării și a pământului. În iunie, vine anotimpul ploios, care în cei mai înalți munți ai lumii se manifestă prin ninsori abundente. Riscul de avalanșă crește semnificativ atunci.

Alpinismul de iarnă este o idee care contrazice țintirea celui mai bun moment al anului în care poți urca vârful. Iarna apare si musonul, de data aceasta suflind de pe uscat spre mare.

Spre varf se porneste dacă prognoza anunță o fereastră de vreme buna, (arhiva foto Tomasz Kobielski)

Prin urmare, iarna te poți aștepta la cele mai mari, extreme de temperaturi scazute și vânturi de uragan care ating viteze de până la 200 km/h la munte. În astfel de condiții, temperatura percepută poate fi de minus 60, minus 70 de grade. Omul nu poate supraviețui. De aceea, expediția urmărește îndeaproape prognozele meteo și avertizează când se deschide fereastra meteo. Acest termen înseamnă câteva zile cu condiții meteo relativ bune. Prin urmare, alpinismul de iarnă

nu este doar „arta suferinței” (cum a spus Wojtek Kurtyka), ci și arta răbdării.

Care este diferența dintre un alpinist himalaist și un turist de munti inalti?

Nu orice cuceritor al Muntelui Everest se poate considera un alpinist himalaist. Așa cum în alpinism distingem între alpinisti și turiști, același lucru este valabil și pentru cei mai înalți munți. Un alpinist himalaist este o persoană care poate acționa independent în cei mai înalți munți datorită aptitudinilor și experienței sale. În funcție de stilul ales de acțiune montană, urcă singur sau în echipă, stabilește tabere individuale, efectuează aclimatizarea, traseaza traseul și așa mai departe. Turistul de munti inalti, apelează la serviciile agențiilor de expediție. Oferta lor include grija din partea ghizilor calificați, livrarea de butelii de oxigen, amenajarea corturilor. În plus, turiștii folosesc frânghii fixe atârnate de ghizi. O expediție comercială, pentru că vorbim despre ea, nu este niciodată o expediție de explorare, adică către un vârf virgin. Aproape întotdeauna duce de-a lungul drumurilor clasice, cunoscute altfel drept calea primilor cuceritori. În practică, acesta este cel mai simplu traseu și cel mai bine dotat cu facilități artificiale, precum frânghii fixe sau depozite de butelii de oxigen.

Mai sunt provocări în cei mai înalți munți ai lumii?

Cei mai înalți munți din lume nu se limitează la opt mii. Există sute de vârfuri de șapte sau șase mii de metri care nu au fost niciodată atinse de un picior de om. Există și vârfuri sau drumuri solicitante din punct de vedere tehnic, precum Magic Line pe varful K2, parcurs în 1986 de o echipă poloneză, repetat abia în 2004, sau Trango Towers din Karakorum, care oferă 1200 m de dificultate pe o placă verticală. O provocare care încă așteaptă să fie implementată este, de exemplu, traversarea Muntele Everest–Lhotse, fără oxigen in cilindru. Sau Zidul Luminii de 2500 m lungime, fața de vest a Gasherbrum IV, urcat de Wojtek Kurtyka și Robert Shauer în 1985. Ascensiunea lor este considerată cea mai mare realizare a alpinismului din Himalaya din secolul al XX-lea. Un alt tip de provocare sunt ascensiunile rapide (mai puțin de 24 de ore de la tabăra de bază până la vârf și retur), făcute tot singur. Multe vârfuri virgine își așteaptă cuceritorii în Hindu Kush sau Pamir. Poți evita aglomerația din cei mai înalți munți ai lumii – tot ce ai nevoie este puțină ambiție.

X.- TOP 10 –
CELE MAI MARI CASCADE DIN LUME

Cascadele conferă o frumusețe și o măreție uluitoare, iar peisajele spectaculoase pe care le creează sunt adesea puncte de atracție turistică deosebit de populare. În acest articol, vom explora cele mai mari și impresionante cascade din lume, cu priveliști care te lasă fără cuvinte și putere deopotrivă.

De la apele învolburate ale Americii de Sud la cascadele înalte din Asia, vom călători în jurul lumii pentru a descoperi cele mai magnifice minuni ale naturii.

1.- CASCADA ANGEL

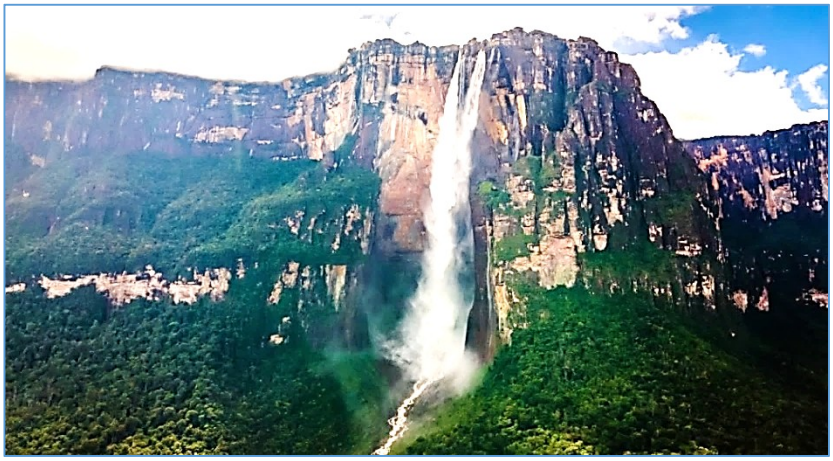

Cascada Angel, situată în Parcul Național Canaima din Venezuela, este cea mai înaltă cascadă din lume. Cu o cădere liberă de apă de aproximativ 979 de metri și o cădere totală de 807 metri, această cascadă impresionantă este aproape de două ori mai înaltă decât celebrul Munte Everest. Apele cascadei

Angel se prăbușesc într-un abis numit Auyan-Tepui, creând un spectacol natural uluitor.

Numele cascadei provine de la aviatorul american Jimmy Angel, care a zburat peste cascada în 1933 și a devenit cunoscut în întreaga lume. Din punct de vedere istoric, cascada Angel era relativ necunoscută până în 1933, când Jimmy Angel a aterizat accidental cu avionul său pe platoul Tepui din apropiere.

Acest incident a dus la popularizarea cascadei și la numirea ei în onoarea pilotului. În prezent, cascada Angel este o atracție turistică de renume mondial, iar vizitatorii pot admira spectacolul său grandios de la diferite puncte de observație din Parcul Național Canaima.

2.- CASCADA NIAGARA

Cascada Niagara, situată la granița dintre Statele Unite ale Americii și Canada, este una dintre cele mai faimoase și recunoscute cascade din lume. Cu o înălțime de aproximativ 51 de metri și o lățime de peste 800 de metri, această cascadă cunoscută pentru frumusețea sa captivantă este alimentată de fluviul Niagara.

Cascada Niagara a jucat un rol semnificativ în dezvoltarea economică și industrială a regiunii și a devenit o destinație turistică populară încă din secolul al XIX-lea.

În 1969, au fost luate măsuri pentru a reduce debitul de apă care se scurgea peste cascada Niagara, pentru a permite

efectuarea unor lucrări de întreținere a stâncilor. Această inițiativă a oferit o perspectivă rară asupra cascadei uscate pentru prima dată în aproape 12.000 de ani. Astăzi, Cascada Niagara rămâne un loc superb de vizitat, cu milioane de turiști care

3.- CASCADA IGUAZU

Cascada Iguazu este una dintre cele mai spectaculoase cascade din lume, situată la granița dintre Argentina și Brazilia. Această minunată creație naturală se remarcă prin cele aproximativ 275 de căderi de apă, care se întind pe o lățime de aproape 2,7 kilometri. Cea mai înaltă cădere de apă din cascada Iguazu, cunoscută sub numele de Garganta del Diablo (Gâtul Diavolului), se ridică la aproximativ 82 de metri.

Din punct de vedere istoric, cascada Iguazu a fost întâlnită pentru prima dată de europeni în 1541, când exploratorul spaniol Álvar Núñez Cabeza de Vaca a ajuns în zonă. Mai târziu, în 1984, cascada Iguazu a fost declarată Patrimoniu Mondial UNESCO, recunoscându-i-se valoarea naturală și frumusețea excepțională.

Astăzi, cascada Iguazu este o destinație turistică de renume mondial, oferind vizitatorilor săi o experiență memorabilă în mijlocul pădurii tropicale, cu punți de observație care le permit să admire splendoarea acestui miracol natural.

4.- CASCADA VICTORIA

Cascada Victoria, situată pe râul Zambezi, la granița dintre Zambia și Zimbabwe, este una dintre cele mai impresionante cascade din lume. Această cascadă colossală are o lățime de aproximativ 1,7 kilometri și o cădere de apă de

aproximativ 108 metri, ceea ce o face una dintre cele mai mari și mai vărsătoare cascade de pe Pământ.

Numele ei provine de la regina britanică Victoria și a fost denumită astfel de exploratorul scoțian David Livingstone în 1855. Cascada Victoria este cunoscută pentru norii săi de ceață și pentru capacitatea de a crea un sunet înfricoșător în jurul ei.

Din punct de vedere istoric, cascada Victoria a fost un loc sacru pentru triburile locale, care au numit-o „Mosi-oa-Tunya" sau „Fumul care Tună". A fost descoperită de europeni în secolul al XIX-lea și a devenit rapid o atracție turistică. Astăzi, vizitatorii din întreaga lume vin să admire această minunată creație a naturii și să experimenteze forța și frumusețea ei uluitoare.

5.- CASCADA YOSEMITE Cascada Yosemite este una dintre cele mai faimoase cascade din Parcul Național Yosemite din California, Statele Unite ale Americii. Această cascadă impresionantă este compusă din trei căderi principale – Upper Yosemite Fall, Middle Cascada, și Lower Yosemite Fall. Împreună, acestea au o cădere totală de apă de aproximativ 739 de metri.

Cascada Yosemite este în special spectaculoasă în primăvară, când topirea zăpezii alimentează debitul de apă și creează un spectacol magnific de cădere a apei.

Din punct de vedere istoric, cascada Yosemite a fost un punct de atracție pentru exploratori și naturaliști din secolul al XIX-lea. John Muir, unul dintre cei mai influenți conservatori ai naturii, a fost impresionat de frumusețea cascadelor Yosemite și a promovat conservarea acestui peisaj minunat. Astăzi,

Cascada Yosemite continuă să fie una dintre cele mai iconice caracteristici ale Parcului Național Yosemite și un punct de atracție major pentru turiști și iubitorii naturii.

6.- CASCADA GULLFOSS

Cascada Gullfoss este una dintre cele mai remarcabile cascade din Islanda, situată pe râul Hvítá. Numele său, „Gullfoss," înseamnă „Cascada de Aur" în limba islandeză.

Această cascada este impresionantă prin dimensiunile și frumusețea sa. Apa se prăbușește pe două trepte mari, formând unghiuri spectaculoase și creând un sunet înfricoșător.

În perioada de topire a zăpezii, debitele de apă sunt impresionante, iar cascada strălucește în lumina soarelui, oferindu-i numele său pitoresc.

Din punct de vedere istoric, Cascada Gullfoss a fost un subiect de dispută în trecut, când dezvoltatorii au dorit să exploateze energia hidroelectrică a cascadei. Totuși, îngrijorările legate de conservarea acestui loc minunat au dus la protejarea cascadei Gullfoss și la menținerea sa într-o stare naturală.

Astăzi, cascadele Gullfoss sunt un punct de atracție important în cadrul Cercurilor de Aur ale Islandei și atrag turiști din întreaga lume.

7.- CASCADA PLITVICE

Cascada Plitvice este una dintre cele mai frumoase cascade din Croația și face parte din Parcul Național Plitvice Lakes. Această zonă impresionantă este cunoscută pentru serie sa de cascade și lacuri interconectate, iar Cascada Plitvice este una dintre cele mai spectaculoase. Cu o cădere de apă de aproximativ 78 de metri, această cascadă se varsă într-un lac cristalin, creând un peisaj idilic și un habitat natural diversificat.

Din punct de vedere istoric, Parcul Național Plitvice Lakes și cascada sa au fost deschise publicului încă din 1949 și au devenit rapid o atracție turistică importantă în Croația. În 1979, a fost inclus în lista Patrimoniului Mondial UNESCO, ceea ce a consolidat statutul său ca una dintre cele mai frumoase și protejate zone naturale din lume. Astăzi, vizitatorii vin din întreaga lume pentru a admira splendoarea cascadelor Plitvice și pentru a se bucura de frumusețea sa naturală.

8.- CASCADELE SUTHERLAND

Cascadele Sutherland, situate în Noua Zeelandă, sunt un grup de cascade spectaculoase cunoscute pentru frumusețea lor naturală și pentru faptul că se varsă într-un peisaj montan dramatic. Cele mai înalte cascade din acest grup au o cădere de apă de aproximativ 580 de metri, iar imaginea lor înconjurate de stânci abrupte și vegetație luxuriantă este uluitoare.

Din punct de vedere istoric, Cascadele Sutherland au fost descoperite și botezate în secolul al XIX-lea de exploratori și călători europeni. Aceste cascade sunt accesibile printr-un traseu de drumeție și sunt un punct de atracție popular pentru iubitorii de natură și aventurieri. Vizitatorii pot admira frumusețea naturală a cascadelelor Sutherland și pot explora regiunea înconjurătoare, care este cunoscută pentru peisajele sale montane impresionante.

8.- Cascadele Sutherland

9.- Cascada Rinului

9.- CASCADA RINULUI – CEA MAI MARE CASCADĂ DIN EUROPA

Cascada Rinului, cunoscută și sub numele de „Rheinfall," este cea mai mare cascadă din Europa și se află în apropierea orașului Schaffhausen din Elveția. Cu o lățime de aproximativ 150 de metri și o cădere de apă de aproximativ 23 de metri, această cascadă impresionantă este alimentată de apele Rinului.

Cascada Rinului este celebră pentru forța și zgomotul său puternic, iar vizitatorii pot admira acest spectacol natural din diferite puncte de observație.

Din punct de vedere istoric, Cascada Rinului a fost o sursă de inspirație pentru artiști și scriitori de-a lungul secolelor. A fost, de asemenea, un subiect de studiu

pentru oamenii de știință și geologi. Astăzi, Cascada Rinului este o destinație turistică populară și o atracție emblematică a

Elveției, cu milioane de vizitatori care vin să experimenteze magnitudinea și frumusețea acestei minuni naturale.

10.- CASCADA TUGELA

Cascada Tugela se găsește în Parcul Național Royal Natal din Africa de Sud și este una dintre cele mai înalte cascade din Africa și din lume. Cu o cădere de apă de aproximativ 948 de metri, această cascadă formează un peisaj montan spectaculos și este înconjurată de stânci abrupte și vegetație luxuriantă.

Din punct de vedere istoric, Cascada Tugela este cunoscută de comunitatea locală zulu și a fost numită în onoarea lui Tugela, un lider local. În prezent, cascada Tugela este
o atracție turistică populară în Parcul Național Royal Natal, și vizitatorii pot urma trasee de drumeție pentru a admira această cascadă uluitoare.

XI.- CELE MAI MARI 10 PEȘTERI DIN LUME

Peșterile sunt prăpăstii mari construite în mod natural în spațiul subteran. Oamenii de știință și grupurile de cercetare au studiat condițiile climatice și viață animalelor din trecut din trecut, analizând fosilele și alte formațiuni din peșteri. Formarea peșterilor s-ar întoarce la eoni (ființe intermediare între Dumnezeu și materie). Explorarea unei peșteri de plăcere, aventură sau hobby este, de asemenea, o activitate practicată pe scară largă în întreagă lume. Acest act este numit că "speologie".

Peșterile de calcar și ghips sunt tipurile de peșteri cele mai frecvent întâlnite. Acestea pot fi inundate cu apă sau pot fi uscate.

Cele mai mari 10 peșteri din lume 1. Peștera Mammoth, S.U.A. Stabilită că Parc Național în dată de 1 iulie 1941

- Tip: calcar și piatră de nisip
- Locație: Ed./Hart/Bar, Kentucky, S.U.A.
- Dimensiuni: Lungime = 628 km, Adâncime = 116 metri.

1.- PEȘTERA MAMMOTH, S.U.A.

Peștera Mammoth este cea mai lungă peștera din lume. A fost descoperită acum 4000 de ani. Cu toate acestea, peștera

Mammoth a fost transformată într-un parc național în 1941 pentru a proteja labirintul de peșteri, valea verde a râului și zonele deluroase din jurul ei. În această peștera se găsește o serie de specii de animale și plante. Peste 70 de specii care trăiesc în această peștera sunt considerate a fi pe cale de dispariție. Peștera a pierdut multe specii în trecut și multe sunt pe cale de dispariție.

Există diferite formațiuni de stalactite, helictite, stalagmite și gips în această peștera.

Interese în împrejurimile peșterii Mammoth: Puteți merge în excursii în peștera, puteți organiza un camping, puteți face canotaj pe râul verde, drumeții, călărie, pescuit, ski nautic, puteți participa la evenimente speciale cum ar fi "Ziua Wildflower" și "Ziua Națională Ranger Junior"

2.- PEȘTERA JEWEL, S.U.A.

Descoperită pe 7 februarie 1908.
Tip: calcar
Locație: Custer, South Dakota, S.U.A.
Dimensiuni: Lungime = 247 km, Adâncime = 193 metri.

Peștera Jewel este a doua mare peștera din lume. Intrarea a trebuit să fie extinsă cu o dinamită. Chiar dacă peștera a fost anunțată că monument național în anul 1908, excursiile în peștera au fost oferite numai în 1939. În această peștera se găsesc cele mai lungi stalactite din lume. Puteți vedea, de asemenea, diversele "formațiuni colosale" exotice. Peștera Jewel este deschisă tot anul, cu excepția zilei recunoștinței și zilei de 1 ianuarie.

Interese în împrejurimile peșterii Jewel:

Puteți opta pentru a merge într-un tur al peșterii. Peștera Jewel oferă patru tipuri de tururi ghidate: "Scenic Tour", "Discovery Tour", „Historic Lantern Tour" și "Wild Caving Tour". Puteți încerca, de asemenea, activități de suprafață. Peștera Jewel va oferă oportunitatea de a explora suprafață peșterii. Puteți vizită Parcul Acră și asista la "Focul de Jasp". Puteți participa, de asemenea, la programe de Ranger.

Acestea sunt programate pe tot parcursul anului, incluzând un tur prin sălbăticie, plante exotice și animale, foc de jasp și ecologia peșterii.

Puteți admira, de asemenea, 393 de specii de plante, toate documentate. Puteți privi 120 de specii de păsări în această peștera. În cele din urmă, cele mai preferate activități sunt drumețiile!

Există trei trasee montane la dispoziția vizitatorilor: "O plimbare pe acoperișul traseului", "Traseul canioanelor" și "Traseuul Canionului Iadului".

3.- PEȘTERA OPTYMISTYCHNA, UCRAINA{TITLE}

Descoperită în 1966.
Tip: ghips
Locul de amplasare: Borshchiv, Ternopil, Ucraina.
Dimensiuni: Lungime = 232 km, Adâncime = 15 metri.

Descriere:

A treia peșteră ca mărime din lume, peștera Optymistychna are un culoar de observare de 214 km. Particularitatea majoră a acestei peșteri este structura pe mai multe niveluri de rețea dându-i un "efect de labirint" și pasajele de trecere, adesea obstrucționate cu noroi.

Atracțiile majore din această peștera sunt cele '10 zone ". Acestea diferă unele de altele în textura, dimensiune și formă, fiind toate conectate prin pasaje. De asemenea, puteți vedea o serie de formațiuni de cristal.

Atracțiile majore din această peștera sunt cele '10 zone ". Acestea diferă unele de altele în textura, dimensiune și formă, fiind toate conectate prin pasaje. De asemenea, puteți vedea o serie de formațiuni de cristal.

Interese în împrejurimile peșterii Optymistychna:

Nu ratați faimoasele gravuri "Doisprezece Apostoli", "Pamir-Altatic", "Sala lui Grigoriy Skovoroda", "Honolulu" și "Galeriile Uriașe".

4.- SISTEMA OX BEL HA, MEXICO

Descoperită în 1996
Tip: subacvatică, calcar
Locul de amplasare: Tulum, Quintana Roo, Mexic.
Dimensiuni: Lungime = 224 km, Adâncime = 35 metri.

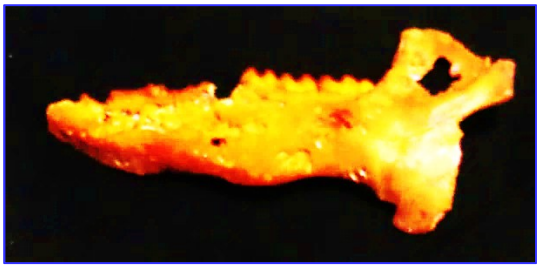

Descriere:
Sistema Ox Bel Ha este cea mai mare peștera subacvatică din lume. Se învecinează cu savană și Mangrovele. Pereții pești sunt de culoare maro închis din cauza "acidului tanic". Majoritatea sistemului de peștera este situat în junglă iar pasajele din cadrul acestei zone nu sunt accesibile.

Sistema Ox Bel Ha a fost recent renovat cu un spațiu larg de parcare, drumuri de ciment și scări care duc în peștera de apă. Veți găși straturi de salt ale concentrației saline adânci că 16 metri. Unele pasaje din peștera sunt conectate direct cu Marea Caraibelor. Se poate practică înot și scufundări în peștera. Nu pierdeți pasajul 'Ball Park, unde va puteți scufundă și înota direct spre Marea Caraibelor.

5.- PEȘTERA WIND, S.U.A.{TITLE}

Stabilită ca Parc Național la data de 9 ianuarie 1903.
Tip: calcar Madison
Locul de amplasare: Custer, South Dakota, S.U.A.
Dimensiuni: Lungime = 218 km, Adâncime = 194 metri.

Descriere:

Vastul teren al Peșterii Wind constă dintr-un amentec de iarbă și prerie și "Pădurea de pini Ponderosa". Aici trăiesc animale sălbatice precum cerbi catâr, câinii de prerie, elani și bizoni. Principalele atracții turistice sunt formațiunile "boxwork" și "frostwork" din peștera.

Această este împărțită în două părți: una întunecoasă, care se află adânc în interiorul pământului și una expusă la lumina soarelui. Această divizie este, de asemenea, observată în ecologia Peșterii Wind.

Sunt multe de învățat despre geologia peșterii la vizitarea acesteia. De asemenea, aveți posibilitatea de a vedea diverse structuri speleoteme pe durata explorării peșterii.

Interese în împrejurimile peșterii Wind:

Puteți lua parte la tururi ale peșterii, programe Ranger, puteți face drumeții și echitație.

6.- PEȘTERA LECHUGUILLA, S.U.A.

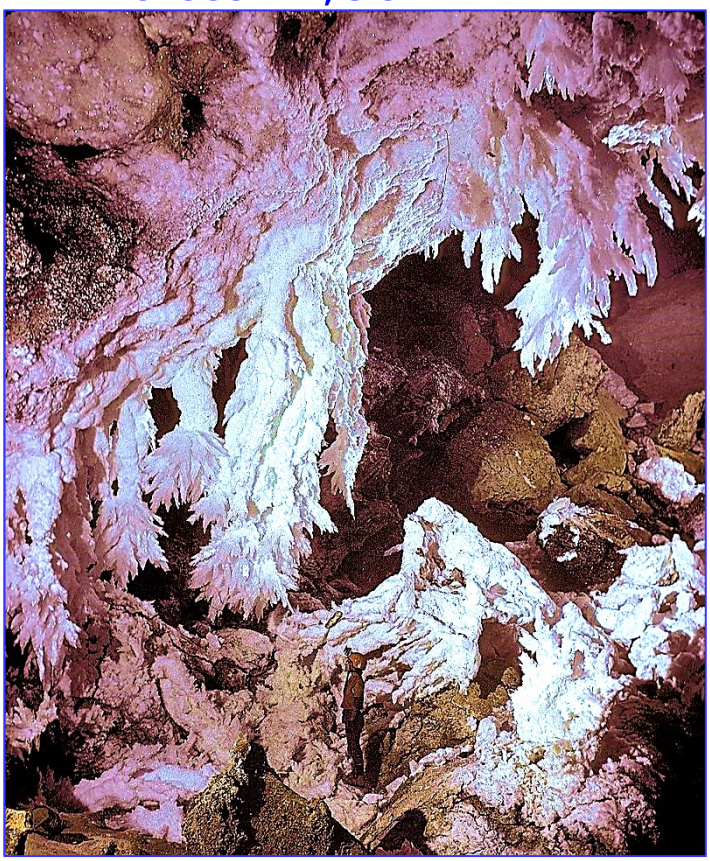

Stabilită ca Parc Național la data de 26 mai 1986.
Tip: ghips
Locul de amplasare: Parcul Național Carlsbad Caverns, New Mexico, Statele Unite ale Americii
Dimensiuni: Lungime = 210 km, Adâncime = 324 metri.
Descriere: Aceasta este a șasea peștera că mărime din lume. Este situată într-un vechi recif de corali transformat în munte. Există depozite de fier, mangan, sulf și gips. Pasaje mari din peștera au fost descoperite numai în anul 1986. Numele sau provine de la plantă "Agave lechuguilla" care se găsește din abundență acolo. Foarte puțin se știe despre această peștera deoarece intrarea să a fost limitată numai cercetătorilor științifici autorizați și echipelor de explorare. În peștera Lechuguilla se găsesc structuri exotice de stalactită.
Peștera Lechuguilla este natural construită prin acumulări masive de acid și reactiii chimice. Rămâne a fi una dintre cele mai explorate peșteri de către entuziaști.

7.- SISTEMA SAC ACTUN, MEXICO (NOHOCH NAH CHICH)

Descoperită pe 26 noiembrie 1987.
Tip: subacvatică și pe uscat, formare Carrillo Puerto.
Locul de amplasare: Tulum, Quintana Roo, Mexic.
Dimensiuni: Lungime = 217 km, Adâncime = 78 de metri.
Descriere:

Situată de-a lungul coastei Caraibelor, Sistema Sac Actun este o peștera alcalină. Aceste peșteri sunt întotdeauna pline cu apă iar temperatura medie a apei este de 19,5 grade Celsius.

"Grand Cenote", intrarea în peștera, este principala atracție. După ce ați trecut prin Grand Cenote, va trebui să coborati câteva trepte și să mergeți pe jos până la doc, de unde puteți sări direct în apă. După o scurtă distanță, veți ajunge la "linia permanentă a peșterii". Această linie va va conecta la "Cenote Ho-Tul".

Mai jos veți descoperi, de asemenea, "buclă Nah Cuzan", care este considerată cea mai frumoasă parte din peșteră.

Puteți vizită "Paso Lagarto" și "Cenote Calimba" pentru a vedea cele mai amonte porțiuni din peștera și chiar face o baie. Adâncimea mediei a apei din peștera este de 12 metri. Încă se caută o legătură între "Sac Actun" și "Nohoch Nah Chich".

8.- PEȘTERA HOLLOCH, ELVEȚIA{TITLE}

Descoperită în 1875.
Tip: calcar
Locație: Muotatal, Schwyz, Elveția.
Mărime: Lungime = 198 km, Adâncime = 938 metri.

Descriere:

Dezvoltarea peșterii Holloch în scop turistic a început în anul 1990. Un hotel numit "Hôtel des Grottes" a fost construit în satul Hinterthal. Există o ruta directă la peștera de la acest hotel.

Peștera conține specii exotice de fosile, brachiopode iar pereții peșterii sunt înclinați. După o distrugere majoră în peștera din cauza inundațiilor, peștera a fost

închisă timp de decenii până când Alferd Bogli a redeschis-o în 1945.

Cea mai bună perioada pentru a vizită această peștera este iarnă pentru a evita riscul de inundații.

Peștera este acum deschisă pentru excursii în peștera și programe Ranger. Este locul cel mai potrivit pentru a speologie și observarea caracteristicilor sale carstice.

Drumul în peștera poate fi dur și poate avea nisip, argilă și etajele inundate.

Din cauza inundațiilor frecvente, nu veți găsi formațiuni de stalactite și stalagmite în această peștera.

cel mai potrivit pentru a speologie și observarea caracteristicilor sale carstice. Drumul în peștera poate fi dur și poate avea nisip, argilă și etajele inundate.

Din cauza inundațiilor frecvente, nu veți găsi formațiuni de stalactite și stalagmite în această peștera.

De asemenea, există un spectacol în peștera pe care îl puteți vedea, ce rulează pe tot parcursul anului. Nu sunt lumini în peștera, dar puteți folosi lămpile cu carbid de la autoritățile peșterii. Evitați vizitarea peșterii Holloch primăvară și orientați-va pentru excursiile în peștera, care sunt programate cu regularitate între lunile iunie și septembrie.

Interese în împrejurimile peșterii Holloch:

Puteți participa la spectacole în peștera, puteți înota și admira diversele forme de stalactite și stalagmite.

9.- PESTERA CLEARWATER SYSTEM, MALAEZIA

Descoperită în 1978.

Tip: calcar

Locul de amplasare: Mulu, Sarawak, Malaezia.

Mărime: Lungime = 189 km, Adancime = 355 de metri.

Descriere:

Peștera Clearwater System este cea mai lungă peștera din Asia. Există două moduri aventuroase de a ajunge la această peștera. Unul sunt drumețiile montane și celălalt prin intermediul unei bărci. Peștera deține o colecție impresionantă și formațiuni de speleoteme. "Camera Regilor", care este cea mai mare încăpere din peștera, are forme diferite de stalactite și stalagmite. Există multe poteci și poduri mici peste apă, care completează distracția și aventură plimbării.

Interese în împrejurimile peșterii Clearwater System:

Lucruri pe care le puteți face aici sunt: să participați la spectacolele din peștera: "Peștera Cerb" și "Peșterile Langs".

"Peștera Cerb" este cel mai mare pasaj de peștera din lume. Puteți vizită Exodul Bat. Aici puteți vedea și învață despre cele 12 specii de lilieci prezenți acolo.

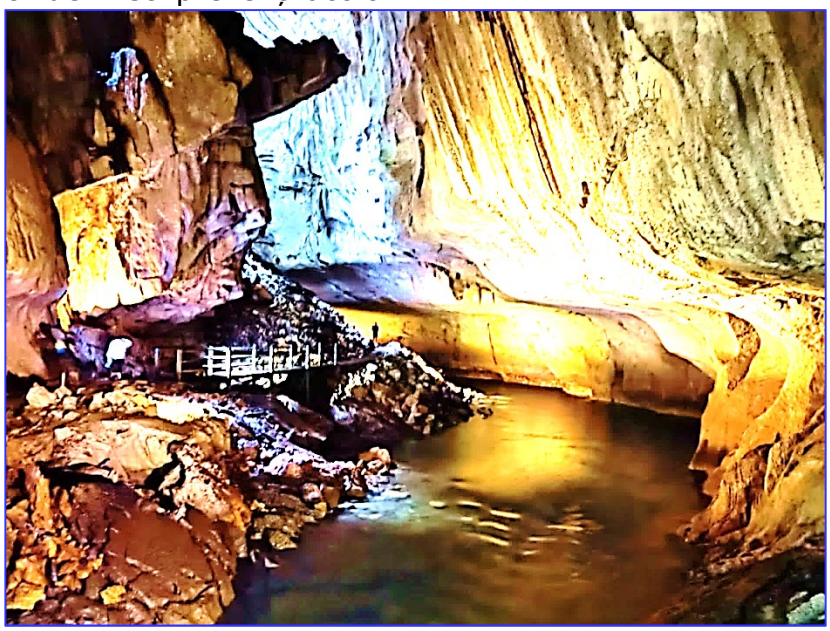

Alte locuri pe care merită să le vizitați aici sunt: Grădina Edenului: această este o activitate de jumătate de zi care va va permite să vedeți atât „Peștera clear water system" cât și "Peștera Vântului".

Alt obiectiv sunt bazinele Grădinii Edenului: acesta este un turneu care începe de la plimbarea prin pădurile tropicale și duce la niveluri tot mai adânci ale peșterii până când ajungeți în răul subteran.

Aventura din „Peștera broaștelor-țestoase de mare": această este o extensie a peșterii, care va necesită mersul pe jos și chiar înot pentru a ajunge acolo.

Camera Sarawak este un nivel avansat de drumeții montane și va necesită permisiunea de la managerul parcului.

10.- PEȘTERA FISHER RIDGE, S.U.A.

Descoperită la 1 iulie 1941
Tip: ghips
Locație: Hart, Kentucky, S.U.A.
Dimensiuni: Lungime = 194 lm, Adâncime = 109 metri.
Descriere:

Peștera Fisher Ridge a fost declarată că proprietate a patrimoniului mondial pe 27 octombrie 1981. Această este

situată în "Meramec State Park", Missouri. Pasajele sunt înguste cu încăperi imense. Aceste camere păstrează urme ale ghearelor ursilor și a altor specii de animale. Puteți vedea depozite de calcit din abundență în această peștera. Există uriașe formațiuni de coloane de calcit care ajung până la 9 metri.

Interese în împrejurimile Peștera Fisher Ridge:

Puteți asista la spectacole, puteți pescui, puteți face drumeții, camping și participa, de asemenea, la un program de explorare a peșterii. Nu sunt utilizate lumini în peșteri, dar pot fi folosite lanterne și lămpi.

XII.- 10 DINTRE CELE MAI UIMITOARE PESTERI DIN LUME

Sistemele rupestre ale lumii sunt cel mai neexplorat tip de topografie existent. Aproape 70 % din peșterile de pe planetă noastră sunt încă neexplorate și o mare parte a explorării s-a întâmplat abia în ultimele două decenii. În timp ce geologii și alți oameni de știință continuă să exploreze această vastă și complexă rețea de tuneluri subterane, au dat peste descoperiri neașteptate și de necrezut, care ne-au deschis mințile către natură planetei noastre. Această lista include 10 dintre cele mai fascinante peșteri pe care trebuie să le vizitezi.

Sistemele rupestre ale lumii sunt cel mai neexplorat tip de topografie existent. Aproape 70 % din peșterile de pe planetă

noastră sunt încă neexplorate și o mare parte a explorării s-a întâmplat abia în ultimele două decenii. În timp ce geologii și alți oameni de știință continuă să exploreze această vastă și complexă rețea de tuneluri subterane, au dat peste descoperiri neașteptate și de necrezut, care ne-au deschis mințile către natură planetei noastre.

Această lista include 10 dintre cele mai fascinante peșteri pe care trebuie să le vizitezi.

1.- LANGJOKULL GLACIER, ISLANDA

Această peșteră este cea mai nouă atracție din Islanda și a fost deschisă abia în iunie 2015. Are o suprafață de 950 de kilometri pătrați, iar peștera se întinde pe o suprafață de aproape 300 de metri în gheață solidă a ghețarului. Această

peștera se întâmplă să fie și cea mai mare structura de gheață creată de om din lume.

2.- PEȘTERA LUI ELLISON, SUA

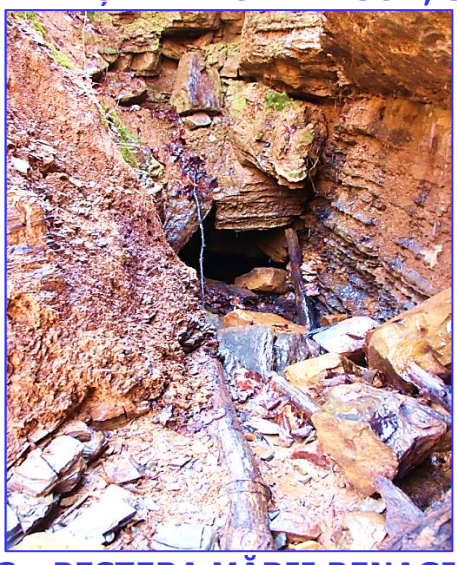

Această peștera este situată pe muntele Porumbeilor din Georgia. Este cea de-a 12-a cea mai adâncă peștera din SUA și include cel mai adânc teren subteran din țară. Peștera are o lungime de peste 12 mile, dar ceea ce o face uimitoare este că se întinde pe mai mult de 1.000 de metri pe verticală. Este o vizită obligatorie pentru a înțelege profunzimea lumii de sub picioarele noastre.

3.- PEȘTERA MĂRII BENAGIL, PORTUGALIA

Acest frumos set de peșteri marine face parte din coasta de sud a Portugaliei în regiunea Algarve. Această este cu siguranță cea mai iconică peștera din această zona și se desfășoară pe tot litoralul de 150 de kilometri. Este una dintre cele mai pitorești peșteri din lume și este o destinație obligatorie.

4.- PEȘTERA REED FLUTE, CHINA

Acesta este cel mai vechi sistem de peșteri din această lista și are 180 de milioane de ani. A fost descoperit acum mai bine de 1.000 de ani și se găsește în regiunea de nord-vest a orașului Guilin. Este o peștera strălucitoare și plină de culoare, care reflectă elemente naturale pentru a crea una dintre cele mai unice și uimitoare obiective turistice cunoscute de om.

5.- PEȘTERILE DIN MARMURĂ, CHILE

Peșterile din marmură sunt un sistem absolut uimitor de peșteri situate pe Lacul General Carrera. Peștera este colorată în nuanțe de albastru și gri iar culoarea apei este turcoaz. Se spune că peșterile sunt formate acum peste 6.000 de ani și puteți explora marea majoritate a sistemului folosind o barcă mică sau un caiac.

6.- PEȘTERA SON DOONG, VIETNAM

Son Doong a fost creditat că fiind cea mai mare peștera din lume și se spune că a fost creată acum aproape 5 milioane de ani. Peștera se află în provincia Quang Binh din Vietnam și a fost creată de un râu mare care trece prin ea. Are 200 de metri înălțime, 150 de metri lățime și 5 kilometri lungime, făcând călătoria prin această peștera absolut spectaculoasă.

Vizitatorii trebuie să între în peștera folosind o coborâre îngustă de 80 de metri, cu ajutorul corzilor și hamurilor.

7.- PEȘTERILE DE GHEAȚĂ MENDENHALL, ALASKA

Peșterile de gheață Mendenhall sunt unice dintr-un motiv foarte specific. Este unul dintre puținele locuri din lume unde se pot experimenta toate etapele ciclului apei simultan.

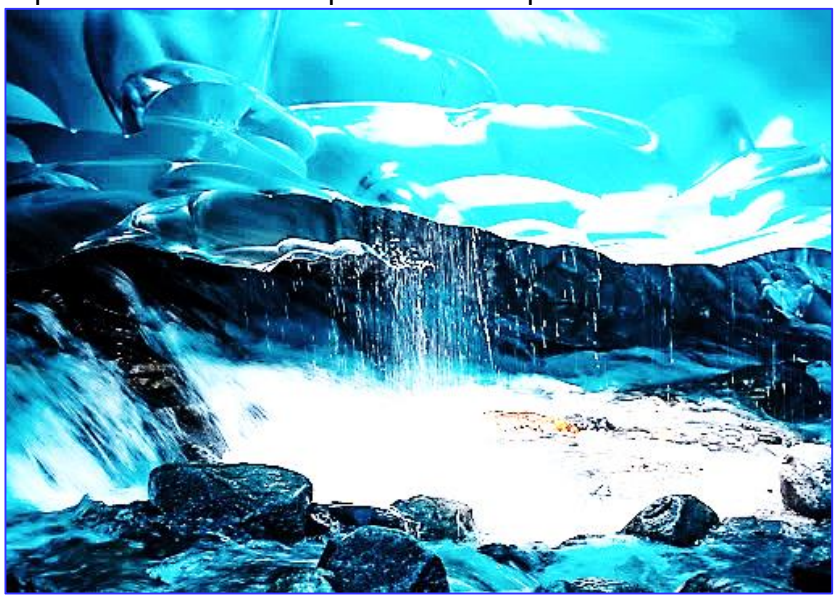

Peșterile sunt situate în ghețarul Mendenhall, care are o lungime de 12 mile și sunt accesibile doar prin caiac sau pur și simplu scaland gheață.

8.- PEȘTERA THAM LOD, THAILANDA

Tham Lod este unul dintre cele mai cunoscute sisteme rupestre din Thailanda și este ușor accesibil în timpul anului. Este cunoscută pentru formațiunile uimitoare de stalactită care se întind pe toată lățimea peșterii, care are o lungime de 1,5 kilometri.

Răul Lang curge prin majoritatea peșterilor, așa că este destul de relaxant să plutești prin sistem pe plutele din bambus.

9.- PEȘTERILE BĂTU, MALAEZIA

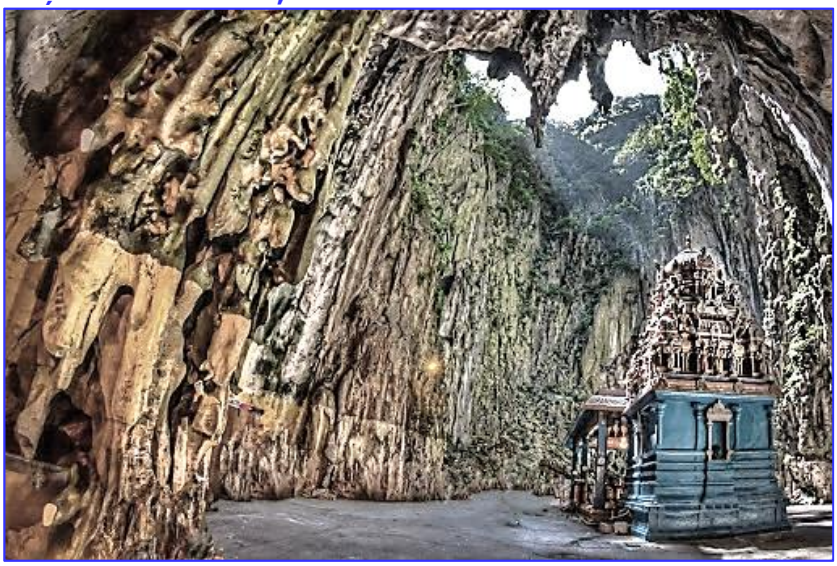

Acest sistem de peșteri este situat de fapt într-un deal de calcar, ceea ce îl face extrem de unic. În interiorul dealului se află templele lui Gombak Selangor, care este un altar hindus

popular. Vizitarea acestui sistem de peșteri creează o experiență naturală și spirituală frumoasă.

10.- WAITOMO GLOW WORM CAVES, NOUĂ ZEELANDĂ

Dacă ați dorit vreodată să experimentați bioluminiscența în toată gloria să, peșterile Waitomo Glow Worms din Nouă Zeelandă sunt destinația perfectă. În timp ce călătoriți prin acest sistem complex de peșteri care este desprins de majoritatea luminii.

DESCOPERĂ CEA MAI SPECTACULOASĂ ȘI MARE PEȘTERĂ DIN LUME

11.- PEȘTERA SƠN ĐOÒNG DIN VIETNAM

Descoperă și explorează virtual peștera Peștera Sơn Đoòng din Vietnam care este una dintre cele mai mari peșteri din lume. Peștera Son Doong este situată în apropierea graniței dintre Laos-Vietnam.Se crede că peștera are o vechime între 2 și 5 milioane de ani.Peștera a fost descoperită recent ,a fost explorată pentru prima dată în 2009 și a fost deschisă publicului abia din anul 2013.Prima dată a fost descoperită accidentar în anul 1990, de un anume Ho Khanh ,când hoinărea prin zona în căutarea hranei. Acesta uitase de peștera, dar își amintise de a doar în anul 2009 când povestise unor asociați care cercetau peșterile descoperirea să din 1990

Pentru a vizită peștera Son Doong ai nevoie de de patru zile și o condiție fizică foarte bună. Un singur operator de turism (Oxalis Adventure) are permisiunea și este autorizat pentru de a conduce expedițiile în peșteră. Fiecare tur este în mod normal format din maxim 10 turiști.

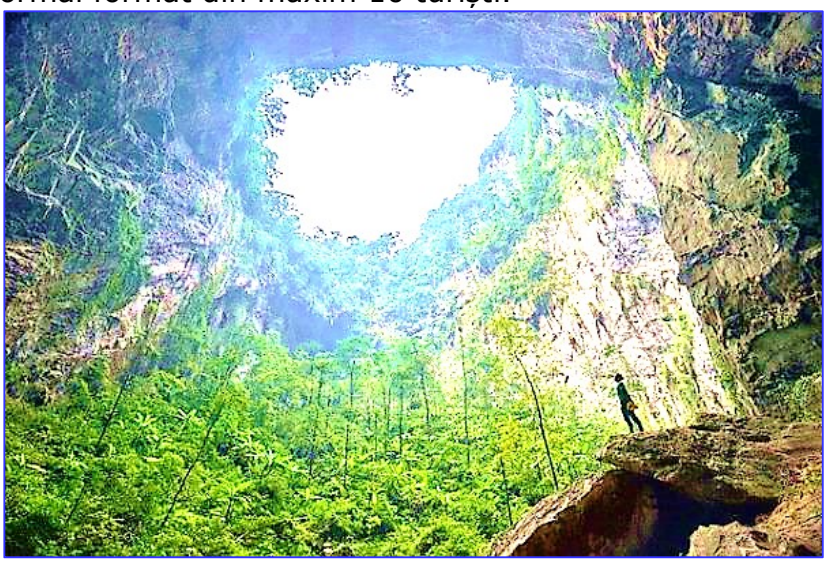

La intrarea în peșteră trebuie avut și folosit echipamente specializate în speologie, iar intrările sunt înconjurate mascate de o junglă deasă. Acest lucru a împiedicat probabil că oamenii să între și să o descopere mai repede. Turiști pot

descoperii în interiorul peșterii insecte , animale sălbatice, cum ar fi maimuțe, păsări, lilieci etc.

Ce mai poti descoperii aici:

- Este un râu și un lac subteran, iar turisti vor trebui să folosească o plută pentru a traversa această zonă, pentru a continua călătoria
- Unele stalagmite sunt gigantice cu înălțimea de 70 – 80 m., aici vei găsi un spațiu suficient de mare pentru a putea ateriza si parca un avion mare de pasageri.

Are propria sa junglă în interior.

XIII.-MONUMENTE UNESCO DIN ROMÂNIA

Patrimoniul mondial UNESCO din România include în prezent în lista sa șase situri culturale (bisericile din Moldova, Mănăstirea Horezu, satele cu biserici fortificate din Transilvania, cetățile dacice din Munții Orăștiei, centrul istoric al Sighișoarei și bisericile de lemn din Maramureș) și două situri naturale (Delta Dunării și pădurile seculare și virgine de fag din Carpați și alte regiuni ale Europei). În prezent, România desfășoară, în paralel, mandate de membru în Consiliul Consultativ Științific și Tehnic al Convenției UNESCO din 2001 privind protejarea patrimoniului cultural subacvatic și în Comitetul interguvernamental pentru promovarea reîntoarcerii bunurilor culturale în țările de origine sau restituirea lor în cazul dobândirii ilicite (ICPRCP). De asemenea, România participă, în calitate de observator, la toate reuniunile organismelor subsidiare ale UNESCO.

România are și șapte elemente pe Lista Patrimoniului Imaterial (ritualul călușului, doina, ceramica de Horezu, colindatul de ceată bărbăteas-că, Feciorescul de Ticuș, meșteșugul covoarelor tradiționale de pere-te și practicile culturale asociate zilei de 1 Martie).

Ziua de 16 noiembrie a fost declarată Ziua Patrimoniului Mondial UNESCO din România prin Legea nr. 160/2013.

5 FRUMUSETI ALE ROMANIEI INCLUSE IN PATRIMONIUL MONDIAL UNESCO

Patrimoniu cultural în România (1 C, 9 P)

Subcategorii

Bunuri mobile clasate în patrimoniul național al României (62 C, 1 P)

Pagini din categoria „Patrimoniu cultural în România”

Următoarele 9 pagini aparțin acestei categorii, dintr-un total de 9.

Patrimoniul cultural național al României

Principalele categorii de bunuri ce compun patrimoniul cultural național sunt:

PATRIMONIUL CONSTRUIT;

Lista monumentelor istorice din România

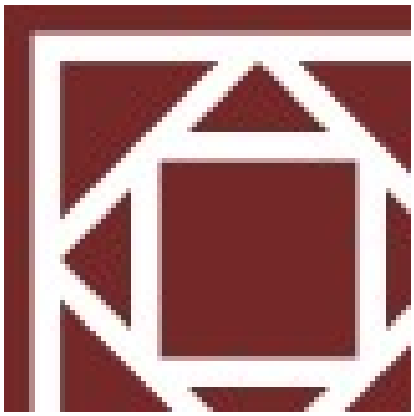

Simbol utilizat în România pentru monumentele istorice

Lista monumentelor istorice din România cuprinde toate monumentele istorice înscrise în Patrimoniul cultural național al României. Lista este menținută și actualizată periodic de către Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național din România, ultima republicare datând din 2015.

Monumentele istorice sunt identificate printr-un așa-numit cod LMI, de forma AB-I-m-A-00001. Acesta este unic la nivelul țării și identifică județul, tipul de monument și importanța monumentului.

Lista monumentelor istorice din 2015 conține 30.154 de intrări (monumente, ansambluri și situri), însă listele pe județe prezente pe Wikipedia includ și monumentele clasate și declasate după ultima actualizare a listei oficiale. Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO) a fost înființată în dată de 16 noiembrie 1945, România fiind membră din anul 1956. În UNESCO sunt incluse până în prezent 7 locații din țară noastră, care cuprind 32 de monumente și obiective istorice, culturale și naturale din diferite regiuni.

În rândurile de mai jos, noi îți prezentăm 5 din cele 7 frumuseți ale României ce fac parte din această organizație:

1.- DELTA DUNĂRII

Parte a Patrimoniului UNESCO din 1991, Delta Dunării este a două cea mai mare delta din Europa (după Delta Volgăi), dar prima în topul celor mai bine conservate. În această minunăție naturală trăiesc mai multe specii rare de pești și păsări, în total găzduind circa 300 de specii de păsări și 160 de specii de pești.

Mlaștinile deltei acoperă 1563 de kilometri pătrați, constituind una dintre cele mai mari suprafețe acoperite de stuf din întreagă lume. Delta Dunării este un paradis pentru iubitorii de animale sălbatice, pasionații de păsări, pescari și pentru oricine dorește să aibă parte de un sejur retras și liniștit în mijlocul naturii. Aici vei găsi, de asemenea, plaje frumoase și izolate, atât la Sulina cât și la Sfântu Gheorghe, iar mâncarea, constituită în mare parte din peste si din fructe de mare, este cu adevărat delicioasă!

Țara noastră se laudă cu a două cea mai mare delta din Europa: Delta Dunării, însă la frumusețe, câștigă detașat. Delta Dunării face parte din Patrimoniul UNESCO și este locul unde trăiesc și cuibăresc mii de specii rare de pești și păsări. Este o zona cu adevărat magică, din care cu greu vei mai pleca. Un lucru interesant de menționat este faptul că Delta Dunării este cea mai mare zona acoperită cu stuf din lume. Dacă ajungi în Delta și îți dorești să faci o plimbare cu barcă, sfatul nostru este să alegi ambarcațiuni cu viteze foarte mici. În felul acesta, vei vedea pe îndelete frumusețile Deltei și nici nu vei perturbă viețuitoarele de aici.

2.- ORAȘUL CETATE SIGHIȘOARA

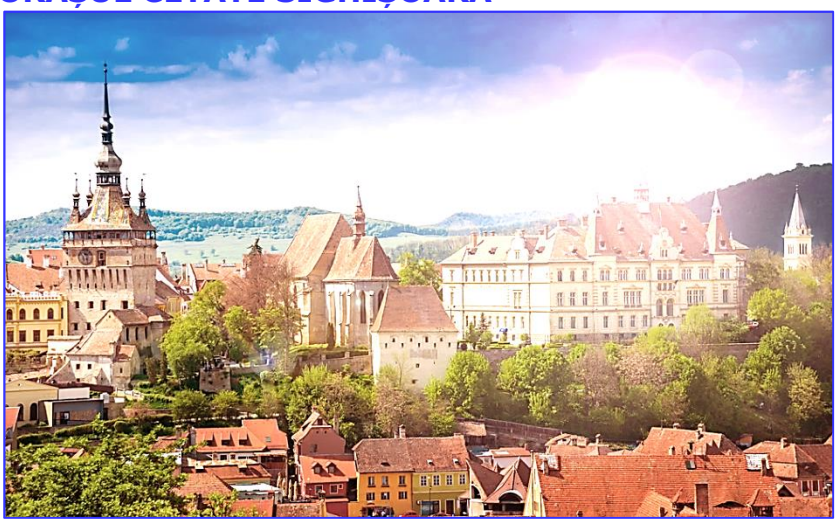

Puțini știu că orașul vechi din Sighișoara este ultima cetate medievală din Europa care este încă locuită. Parte a Patrimoniului Mondial UNESCO din anul 1999, cetatea orașului este una dintre cele mai importante și vizitate obiective turistice ale țării noastre, fiind totodată unul dintre cele mai de baza monumente din cultură sașilor din Transilvania.
Biserici vechi, străduțe pavate fermecătoare, clădiri intens colorate și sute de ani de istorie… Ce poate fi mai frumos?
A, încă ceva! Pe lângă faptul că este un oraș săsesc încântător, Sighișoara este faimoasa și datorită faptului că este locul de naștere al lui Vlad Țepeș (Vlad al III-lea). Casă în care el s-a născut încă există în Sighișoara și poate fi vizitată. Nu va fi greu de găsit. Are o plăcută pe zidul din față, pe care scrie "Casă Dracula".

În prezent, Sighișoara este singură cetate medievală locuită din Europa. Face parte din Patrimoniul UNESCO încă din anul 1999 și este una dintre atracțiile principale pentru turiștii din țară și din străînătate.

Străduțele înguste, clădirile viu colorate, Turnul cu ceas care a rămas la fel încă din secolul in care a fost construit (secolul 14), Scară Școlarilor și multele altele fac parte din farmecul acestui oraș superb, pe care trebuie să îl vizitezi măcar o dată.

CELE MAI FRUMOASE LOCURI DE VIZITAT ÎN SIGHIȘOARA

Sighișoara este singura cetate din Europa care este locuită în prezent și este, de asemenea, unul dintre cele mai

colorate orașe ale României. Plănuiești un city-break aici? Asigură-te că nu ratezi cele mai frumoase locuri pe care le poți vizita. Am alcătuit un scurt ghid de călătorie pentru tine.

Atunci când vorbim de frumusețea plaiurilor noastre nu există loc de modestie …

3.- FORTĂREȚELE DACICE DIN MUNȚII ORĂȘTIEI

Existente încă din Epoca Antică, cele șase monumente dacice – Sarmizegetusa Regia, Costești Blidaru, Costești Cetățuia, Bănița, Luncani-Piatră Roșie și Căpâlna – sunt parte a Patrimoniului Mondial UNESCO din anul 1999. Ridicate de poporul dac înainte de a se război cu românii, aceste fortărețe au fost create prin tehnici arhitecturale militare, dar și religioase, având elemente împrumutate din mai multe culturi, inclusiv din Epoca Fierului și din lumea greco-română.

Deși au fost cucerite de români la începutul secolului al ÎI-lea, după ce aceștia i-au înfrânt pe daci în urmă celor două războaie, fortărețele, care au fost practic centrul civilizației dacice, au reușit să se păstreze destul de bine și după perioada dominației române, până în prezent.

4.- AȘEZĂRILE SĂSEȘTI CU BISERICI FORTIFICATE DIN TRANSILVANIA

În Transilvania avem 7 localități săsești care au fost incluse în anul 1993 în selecta lista a Patrimoniului UNESCO: Viscri, Prejmer, Câlnic, Biertan, Saschiz, Darjiu și Valea Viilor.

Aceste sate reprezintă cel mai bine peisajul cultural al sudului Transilvaniei, arhitectură lor medievală, în special bisericile fortificate, fiind extrem de bine conservate.

5.- BISERICILE DIN LEMN DIN MARAMUREȘ

Se spune că Maramureșul are unele dintre cele mai pitorești peisaje din țară noastră. Dar regiunea merită vizitată și pentru alte motive: pentru a face o plimbare cu mocănița în Valea Vaserului, pentru a vizită Cimitirul Vesel de la Săpânța și, nu în ultimul rând, pentru a-i explora fascinantele biserici din lemn.

Parte a Patrimoniului Mondial UNESCO din 1999, bisericile din lemn Bârsana, Desesti, Budești, Poienile Izei, Ieud, Rogoz/Târgu Lăpuș, Plopis/Sisești și Surdesti/Sisești sunt cele mai bune exemple ale arhitecturii religioase maramureșene din lemn, având elemente tradiționale ortodoxe îmbinate cu elemente gotice occidentale.

XIV.- OBIECTIVE ROMÂNEȘTI DE VIZITAT MĂCAR O DATĂ ÎN VIAȚă!

Cu toții știm că România este o țară superbă, însă când vine vorba despre vizitat, probabil te gândești și tu deseori ce obiective turistice sunt cele mai populare. Oriunde mergi în România, vei descoperi frumusețI unice, pe care merită să le vizitezi măcar o dată în viață. Dintre acestea, am selectat cu greu doar șapte, în speranța că te vom ajută să îți stabilești itinerariul pentru vacanță viitoare. Dacă nu vrei să te complici și să mergi la siguri, poți apela și la o agenție de turism, cum este Hello Holidays, pentru cele mai bune pachete turistice din România! Așadar, iată 7 frumusețI ale României pe care trebuie să le vizitezi măcar o dată în viață!

1.- TRANSFĂGĂRĂȘAN, TRANSALPINA ȘI TRANSRARĂU

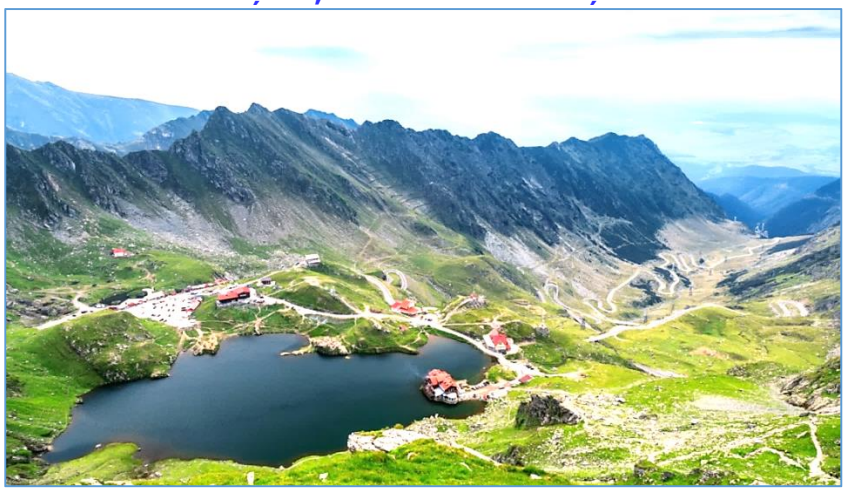

Cele mai frumoase drumuri la înălțime din țară noastră sunt Transfăgărășan, Transalpina și Transrarau. Transfăgărășanul atrage anual mii de turiști, atât români, dar și străini, datorită faimei sale. Este considerat cel mai frumos drum din Europa, iar Jeremy Clarke de la Top Gear, îl consideră

,,cel mai bun drum din lume”. Transalpina și-a câștigat faima abia în ultimii ani: este cea mai înalta șosea din România și face legătură între orașele Sebeș și Novaci. Peisajele sunt de-a dreptul impresionante și vei înțelege de ce toată lumea adoră acest drum. Transraraul este cel mai nou drum dintre cele trei și este considerat ,,Mini Transfăgărășanul Bucovinei”.

2.- PARCUL NAȚIONAL CHEILE NEREI BEUȘNIȚA

Aici se regăsesc cele mai lungi Chei din România, cu o lungime de 22 km. Este o arie protejată din România, de o frumusețe rară. Aici, poți admira forme de relief sălbatic ce te vor lasă fără cuvinte: canioane, peșteri, cascade și poteci impresionante. Lacul Ochiul Beiului, Cascadele Beusnita și Canionul Valea Rea sunt doar câteva dintre frumusețile locului. Tot aici se află și Cascadă Bigar, considerată cea mai frumoasă din lume, însă care din nefericire, s-a prăbușit anul acesta.

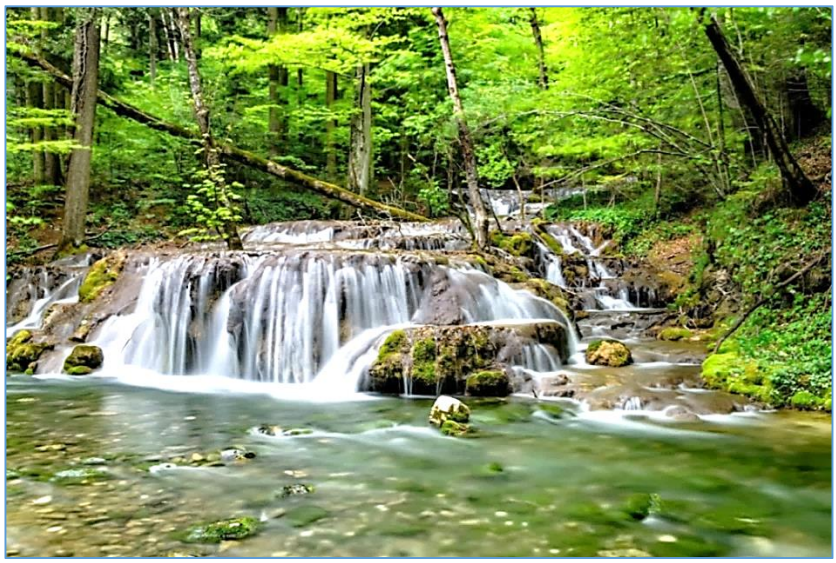

3.- BISERICILE DIN LEMN DE LA MARAMUREȘ

Maramureșul este considerată cea mai frumoasă zona din țară noastră și în afară obiectivelor turistice foarte cunoscute, îți sugerăm să vizitezi și Bisericile din lemn, ce face parte din Patrimoniul UNESCO. Câteva dintre acestea sunt: Bârsana, Ieud, Poienile Izei, Budești, Desesti, Sisești. Bisericile sunt deosebite, deoarece îmbină elementele ortodoxe și elemente gotice.

4.- SATUL PALTINU, SUCEAVA

Se spune că Bucovina este un ,,Colț de Răi", iar satele din această regiune au un farmec ce nu poate fi descris în cuvinte. Dintre toate, îți recomandăm Satul Paltinu, de unde poți admira cele mai frumoase răsărituri și apusuri și în care poți petrece după-amiezi liniștite, pe iarbă, ascultând sunetele naturii. O splendoare!

5.- CHEILE DOBROGEI

Nu în ultimul rând, trebuie să menționăm și Cheile Dobrogei! Acestea pot fi considerate un sit arheologic în aer

liber, având în vedere vechimea lor și faptul că încă se pot vedea fosile de melci preistorici la tot pasul. Cheile Dobrogei sunt frumoase în orice anotimp și merită să le străbați măcar o dată în viață!

XV.- PROTECȚIA PATRIMONIULUI CULTURAL IMATERIAL AL ROMÂNIEI

În România, acesta este alcătuit pe baza Repertoriului Național de Patrimoniu cultural imaterial, care menționează și descrie sumar o multitudine de obieceiuri, cântece, dansuri, meșteșuguri și creații populare.

Odată înscrise în Inventarul Național, elementele pot fi propuse analizei și supuse votului Comitetului Integuvernamental pentru Salvgardarea Patrimoniului Cultural Imaterial. Elementele care primesc avizul devin parte a Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității.

Lista reprezentativă a Patrimoniului Cultural Imaterial al Omenirii are scopul de a asigura o mai bună vizibilitate și înțelegere a patrimoniului, și de a încuraja dialogul despre diversitate culturală. UNESCO are, însă, și alte instrumente dedicate protecției patrimoniului imaterial. Dintre acestea face parte „Lista patrimoniului cultural care necesită protecție urgentă”.

Obiectele ce compun patrimoniul cultural pot fi în proprietate publică sau privată, dar sunt supuse unor limitări

referitoare la utilizarea lor. Administrarea listelor cu bunuri culturale incluse în patrimoniul cultural național este făcută de Institutul Național al Patrimoniului.

1.- COAPSA (FRAGMENT DE TORS)

Descriere generală
Artist Constantin Brâncuși
Datare 1909 - 1910
Materiale Sculptură în marmură albă
Dimensiuni 24,4 × cm
Amplasare Muzeul de Artă din Craiova, România

Coapsa (Fragment de tors) sau *„Tors I"* realizată de Constantin Brâncuși la Paris în anii 1909-1910 este prima sculptură care deschide seria *Ciclului Torsurilor*. Lucrarea fost cadoul de nuntă pentru prietenul său Victor Popp, dar înainte de a o dărui, Brâncuși a mai executat după ea două versiuni în gips. Lucrată în marmură albă[2], sculptura a fost prezentată pentru prima dată publicului la Salonul Oficial de la București, în anul 1912, unde Brâncuși a obținut marele premiu de 2000 de lei.

Expusă la Craiova pentru prima dată în anul 1943, ea face parte din patrimoniul Muzeului de Artă din Craiova din august 1954; din 1956 a fost expusă permanent în cadrul Galeriei Naționale, iar din 1964 în cadrul Cabinetului Constantin Brâncuși.

Sculptura este clasată în categoria „Tezaur" a Patrimoniului cultural național.

2.- COVORUL DIN INSULA ADA-KALEH

Covorul din insula Ada-Kaleh reprezintă un bun de patrimoniu ce a aparținut comunității musulmane din insula dunăreană Ada-Kaleh, scufundată în anul 1971 ca urmare a lucrărilor pentru Hidrocentrala Porțile de Fier. Covorul a fost lucrat la fabrica artizanală din Hereke și donat în anul 1909 de către sultanul Abdul-Hamid al II-lea comunității din insulă, fiind utilizat ca obiect de cult în geamie.

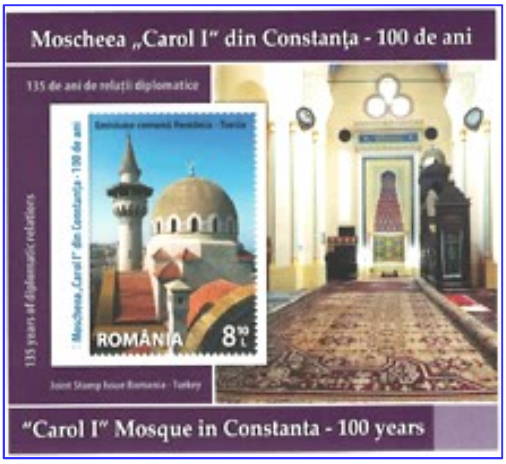

Ca urmare a evacuării insulei dunărene, în 1965 covorul a fost mutat la Moscheea Carol I din Constanța, unde se află și în zilele noastre. În prezent, este cunoscut ca fiind cel mai mare covor oriental din Europa
În 2013, cu ocazia împlinirii a 135 de ani de la momentul stabilirii relațiilor diplomatice dintre România și Turcia și a 100 de ani de la inaugurarea moscheii din Constanța, Romfilatelia a dedicat o emisiune de mărci poștale în care apare Moscheea Carol I și Covorul din Insula Ada-Kaleh.

Istoric

În lipsa documentelor, reconstituirea poveștii covorului din insula Ada-Kaleh se realizează cu greutate. Până recent, s-a considerat faptul că acest covor a fost donat în anul 1904 de către sultanul Abdul-Hamid al II-lea comunității musulmane din insula Ada-Kaleh ca un simbol al apartenenței acesteia la Imperiul Otoman și la credința islamică. Covorul a fost lucrat manual la centrul artizanal din Hereke, iar după unele surse execuția sa s-ar fi realizat de către o singură femeie pe parcursul a 17 ani. Din prisma cercetărilor recente, s-a ajuns la concluzia că acest covor nu a fost trimis în anul 1904 (anul fiind corelat cu finalizarea unor lucrări de reparații ale geamiei în urma inundațiilor), ci la începutul anului 1909. Noua dată cu privire la momentul ajungerii covorului în insulă a fost propusă prin intermediul a două documente inedite din arhivele otomane care consemnează detalii cu privire la comandarea covorului, procesul de ambalare, cât și porunca sultanului ce viza livrarea acestuia în insulă.[5] Covorul a fost transportat în insula Ada-Kaleh pe cale maritimă, traversând Dunărea prin portul de la Galați. În timpul Primului Război Mondial, ca urmare a unui bombardament asupra insulei, covorul a fost deteriorat.
Odată cu proiectul construirii Hidrocentralei Porțile de Fier, insula Ada-Kaleh a fost evacuată, iar covorul a fost transportat în 1965 la Constanța, la Moscheea Carol I, unde se află și în prezent.

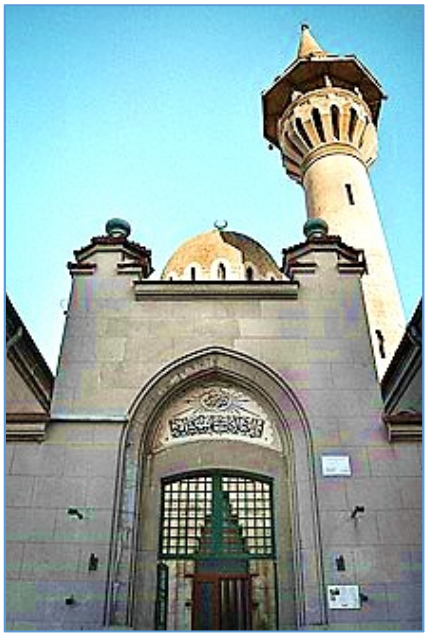

Moscheea Carol I din Constanța

Covorul din insula Ada-Kaleh (rulat) în interiorul de la Moscheea Carol I din Constanța

Acesta reprezintă cel mai semnificativ bun de patrimoniu salvat din insula Ada-Kaleh și printre puținele obiecte care s-au păstrat după scufundarea insulei.

Dimensiunile și utilizarea

Ca dimensiuni, covorul oriental are o lungime de 15m și o lățime de 9m; greutatea acestuia este aproximată la circa 480kg. În sursele epocii, Ahmet Ali, imam și istoric al insulei, îl descria ca fiind: „foarte greu la scuturat, se scoate afară pentru această operație numai de două ori pe an”.

Covorul reprezenta un obiect de cult în geamia din insulă, fiind interzis a se călca pe el încălțat. De asemenea, acesta nu acoperea întreaga suprafață a geamiei din Ada-Kaleh. Odată ajuns la Constanța, datorită dimensiunilor sale, acesta se păstrează rulat.

Într-un interviu, imamul Ali Selcin menționa faptul că doar o parte a covorului este desfăcută în timpul sărbătorilor musulmane, respectiv Ramadan Bayram și Kurban Bayram, dar și în timpul momentelor de rugăciune.[14] Păstrarea sa rulată garantează o mai bună conservare a sa, iar totodată, întreținerea este una dificilă, după cum imamul spune că anual

covorul este analizat și curățat de către un specialist venit din Turcia. Regăsim consemnate mărturii cu privire la rularea covorului în relatări precum cele ale Eugeniei Popescu-Județ care ajunge în Ada-Kaleh la jumătatea secolului XX.

Insula Ada-Kaleh

Geamia din insula Ada-Kaleh

Imagine - insula Ada-Kaleh

Covorul - martor al istoriei

Covorul a devenit în timp o atracție turistică pentru insula dunăreană și totodată a fost un martor al istoriei. De-a lungul deceniilor în care a servit geamiei, în insulă au pășit mai mulți vizitatori de renume, dintre care îi amintim pe regele Carol al II-lea și pe scriitorul Octavian Goga. Referitor la cel din urmă, impresiile sale cu privire la insulă și la covor nu au rămas consemnate în mod direct, ci le regăsim în presa vremii.

Cu privire la regele Carol al II-lea, acesta a vizitat și geamia din insulă în 1931 cu prilejul înființării de către Ali Kadri

a Societății „Musulmana”. Deschiderea societății a marcat și oferirea de către autoritățile române a unor privilegii de ordin comercial ce au avantajat dezvoltarea insulei. În insulă se puteau cumpăra diverse suveniruri, printre care și țesături sau covoare, inspirate după celebrul covor din geamie.

Datorită utilizării sale ca obiect de cult, covorul s-a înscris și în poveștile spuse de insulari. Într-un interviu, insulara Keriman Nazim relatează o poveste cu pantofii nou cumpărați ai unui băiat care s-a descălțat la intrarea în geamie. După rugăciune, altcineva i-a luat pantofii și s-a întors acasă cu o pereche de pantofi vechi.

Pentru a rezolva problema, mama sa s-a dus la mormântul celebrului sfânt din insulă, Miskin Baba (cunoscut pentru minunile sale), a luat o mână de pământ și a pus-o sub capul fiicei sale în timp ce dormea. A doua zi, fata a visat cine a luat pantofii, iar astfel perechea cea nouă a fratelui său a fost recuperată.

Valorificarea din perspectiva unui bun cultural

Un aspect important cu privire la Covorul din insula Ada-Kaleh este faptul că acesta este unicat și aparține unei comunități. Cu toate că Ada-Kaleh a dispărut sub apele Dunării, poveștile și memoria acestui loc rămân în continuare prezente și în zilele noastre. Astfel, covorul poate reprezenta o punte de legătură între trecutul insulei, prezentul (insularii) și viitor (urmași).

Prin intermediul unor inițiative care să pună în valoare acest bun de patrimoniu, se poate realiza tranziția dinspre patrimoniu material spre un patrimoniu imaterial prin organizarea unor proiecte în care covorul să constituie elementul central.

Proiecte pentru promovarea istoriei insulei Ada-Kaleh au fost derulate în trecut și se află încă în desfășurare, după cum este și cazul unor inițiative care se bazează pe expoziții foto-documentare, precum „Adakale trăiește!”.

3.- CUMINȚENIA PĂMÂNTULUI

Descriere generală

Artist Constantin Brâncuși
Datare 1907
Materiale Sculptură în calcar crinoidal
Dimensiuni 57 cm×26 cm
Amplasare Muzeul Băncii Naționale a României

Cumințenia pământului este o sculptură realizată în 1907 de Constantin Brâncuși, clasată în categoria „Tezaur” a Patrimoniului cultural național. Sculptura prezintă o femeie concentrată asupra ei înseși sugerând o filosofie a lui Brâncuși anterioară creștinismului.
A fost expusă inițial în 1910 la Muzeul Național de Artă al României, stârnind reacții contradictorii, dar în cele din urmă a fost acceptată.

Descriere și simbolistică

Statuia este realizată din calcar crinoidal prin tehnica cioplirii și are următoarele dimensiuni: înălțimea de 56,5 cm, lățimea de 26,1 cm și 16,7 cm lungime.

Lucrarea reprezintă o mică făptură, dezbrăcată, care stă așezată cu genunchii strânși și cu brațele împreunate sub sâni. Liniile spatelui, ale șezutului și picioarelor au o dulceață aparte a neștiinței de sine.

Privirea este dulce dar inexpresivă, pierdută în același timp, prin urmare, are, în plinătatea aceasta de societate haotică, ceva inexprimabil. Figura nu are nimic sofisticat: o frunte înaltă și o gură schițată parcă în grabă, făcută pentru a tăcea. Detaliile sculpturale sunt vagi,chipul este abia schițat. Dialogul statuii cu exteriorul nu explică drama venirii ei pe lume. Din atitudinea statuii se degajă un sentiment de atașament față de pământul mamă.

Petru Comarnescu consideră că Gânditorul de la Hamangia este o „precumințenie” a pământului. Nepunându-se încă de acord asupra sursei de inspirație a acestei lucrări, criticii i-au atribuit nenumărate simboluri, însă sculputura a fost interpretată de cele mai multe ori drept o zeitate stranie, venită din mitologia românească.

Proprietari

De-a lungul existenței, opera a avut doi proprietari: inginerul Gheorghe Romașcu, un bun prieten al lui Brâncuși, care i-a vândut în 1910 statuia, cu ajutorul lui Gheorghe Petrașcu, pentru suma de 1.500 lei. În perioada comunistă, statul român a luat în 1957 în mod abuziv „Cumințenia

Pământului", pe care a expus-o timp de 50 de ani la Muzeul Național de Artă al României. În 2012, în urma unui proces lung, opera a fost retrocedată moștenitorilor lui Romașcu.

În 2014, „Cumințenia Pământului" a fost prezentată în cadrul expoziției private dedicate avangardei românești „Showcasing Romanian Avant-garde Art, from Private Collections, on exclusive display", organizată de către Artmark la București, cu prilejul vizitei a aproximativ 20 de importanți colecționari din Marea Britanie, Franța, Rusia, Norvegia, Germania.

Intenția de achiziționare de către statul român

Oferta

Sculptura era evaluată la cca. 20 milioane de euro în 2014. Opera face parte dintr-o colecție bucureșteană privată, dar a fost scoasă la vânzare, Ministerul Culturii fiind invitat să își exercite dreptul de preemțiune. După prima rundă de negocieri, Ministrul Culturii, Kelemen Hunor, nu a înaintat nicio ofertă. Există încă 6 cumpărători dispuși să achiziționeze sculptura dacă guvernul român decide să nu o cumpere.

Campania „Brâncuși e al meu”

Guvernul României și Ministerul Culturii au lansat oficial în luna mai a anului 2016 campania "Brâncuși e al meu", campanie de susținere a subscripției naționale pentru achiziția operei lui Constantin Brâncuși "Cumințenia Pământului". Campania desfășurată până la data de 30 septembrie 2016 a pus la dispoziție un site dedicat brancusiealmeu.ro si a avut ca scop atragerea contribuțiilor românilor interesați de recuperarea patrimoniului național, achiziția operei realizându-se printr-un efort conjugat al statului român și al cetățenilor: suma de 5 milioane de euro alocată de guvern și o sumă de 6 milioane de euro necesară a fi colectată cu ajutorul contribuțiilor voluntare ale persoanelor private și juridice. Până la încheierea campaniei, în data de 30 septembrie, suma totală strânsă din donații a fost în valoare de 1.273.668 euro.

4.- DOMNIȘOARA POGANY

Descriere generală

Artist Constantin Brâncuși
Datare 1913
Materiale Sculptură în bronz
Dimensiuni 43,8 × 21,5 cm; 31,7 cm diametru
Amplasare Museum of Modern Art (MoMA), New York

Domnișoara Pogany, cunoscută și sub numele francez Mademoiselle Pogány, este o statuie creată de Constantin Brâncuși în 1913, clasată în categoria „Tezaur” a Patrimoniului cultural național. Numele statuii provine de la pictorița maghiară Margit Pogány, pe care o cunoscuse în 1911. Tânăra i-a servit lui Brâncuși drept model în cele câteva luni cât i-a fost și iubită

Versiuni

Brâncuși a creat cinci versiuni ale „Domnișoarei Pogany”, în decurs de 2 decenii: ghipsul inițial datează din anul 1912; el a fost urmat de execuții în marmură și bronz în anii 1913, 1919, 1931 și 1933

„Domnișoara Pogany I” din anii 1912-1913 există într-o versiune de marmură și 4 versiuni de bronz cu zona părului patinată. Una dintre aceste versiuni în bronz se găsește la Museum of Modern Art (MoMA) din New York.

Este socotită de critici drept unul dintre cele mai celebre și cutezătoare portrete ale secolului al XX-lea. Opera reprezintă o nouă concepție a portretului. Figura de o delicatețe extraordinară, cu ochi enormi ca de libelulă, este în același timp un portret și efigia unei frumuseți încărcate de mister. Asemănarea cu fotografia pictoriței Margit Pogany este frapantă. Aceasta a vizitat atelierul lui Brâncuși în 1910 sau 1911, iar după război s-a stabilit în Australia

„Domnișoara Pogany II” din 1919 este făcută din marmură cu vinișoare, fixată pe un soclu de piatră, care la rândul lui e așezat pe trei socluri de lemn. Se află la Muzeul de Artă Modernă din Paris

„Domnișoara Pogany III” din 1931 este executată în marmură albă pe un soclu de calcar și lemn de stejar. Este ultima variantă în marmură. Nici acum Brâncuși nu renunță la mâini, deși sunt sculptate într-un relief mai puțin adânc. Ochii dispar, fiind sugerați numai de arcada sprâncenelor. Portretul

capătă o înfățișare mai nobilă, mai austeră. Dan Grigorescu scria:

Ochii aduc aminte de ochii Precistelor zugrăvite pe vechi icoane de tradiție bizantină. Părul modelului este strâns deasupra grumazului într-un coc dublu spiralat, ca un fel de mere de aur, iar pe gâtul ce coboară prelung, mâinile, alungite ca doi lujeri, se odihnesc într-un gest caracteristic. De o individualitate unică, portretul, asemănător modelului, degajă într-adevăr o vrajă halucinantă."

În fine, „Domnișoara Pogany IV" din 1933[5] este din bronz lustruit și are un soclu de piatră plasat pe un soclu de lemn. Este o versiune în bronz a variantei sculptate în 1919. Despre această operă Brâncuși spunea:

„Probabil că pot să mă gândesc la o interpretare încă mai bună. Cine poate spune că o operă de artă e terminată?"

„Domnișoara Pogany" I și III (din 1912 și respectiv 1931) se află la Philadelphia Museum of Art din Philadelphia, Pennsylvania, SUA.

Domnișoara Pogany de la Craiova

O replică a sculpturii „Domnișoara Pogany" a lui Constantin Brâncuși se află la Muzeul de Artă din Craiova. Este o piesă controversată, realizată în anii 1950 în matrița lui Constantin Brâncuși, de către Octavian Moșescu, un fost ucenic al sculptorului. În anul 1976 lucrarea-replică a sculpturii „Domnișoara Pogany" a fost cumpărată de muzeu de la craioveanul Octavian Moșescu

Piesa, turnată în bronz, valorează peste 2 milioane de euro și a fost revendicată în instanță în 2012. După aproape un an de zile și cinci înfățișări în instanță, magistrații Secției Civile a Curții de Apel București au dat dreptate Consiliului Județean Dolj și Muzeului de Artă din Craiova în litigiul privind revendicarea lucrării. Muzeul de Artă Craiova a obținut în instanță și plata cheltuielilor de judecată. Soluția pronunțată în data de 19 aprilie 2013 de magistrații Curții de Apel București a fost că „respinge apelul ca nefondat. Obligă apelanta la plata sumei de 7.440 lei cu titlu de cheltuieli de judecată către intimatul Muzeul de Artă Craiova".

5.- ECORȘEU (BRÂNCUȘI)

Artist Constantin Brâncuși în colaborare cu medicul Dimitrie Gerota
Datare 1900 - 1902
Materiale ghips
Dimensiuni 177 × 52 x 32 cm
Amplasare Universitatea Națională de Arte, București

Ecorșeul cunoscut și ca **Jupuitul**, este o statuie din ghips realizată în perioada anilor 1900 - 1902 de sculptorul român Constantin Brâncuși sub minuțioasa îndrumare a medicului Dimitrie Gerota.

Statuia a primit medalia de bronz pentru Concursul de „Anatomie" organizat de Școala de Belle Arte din București în luna iunie a anului 1901. Lucrarea a fost făcută după modelul mulajului statuii lui Hermes Capitolinul, aflat și astăzi la Muzeul Capitolin din Roma.

Istoric

Ecorșeul cunoscut și ca Jupuitul, este o statuie din ghips realizată în perioada anilor 1900 - 1902, în ultimul an de studiu la Școala de Belle Arte din București, de sculptorul român Constantin Brâncuși sub minuțioasa îndrumare a medicului Dimitrie Gerota.

Statuia a primit medalia de bronz pentru Concursul de „Anatomie" organizat de Belle Arte în luna iunie a anului 1901

Lucrarea a fost făcută după modelul mulajului statuii lui Hermes Capitolinul, aflat și astăzi la Muzeul Capitolin din Roma. În timpul lunii august a anului 1901,

Brâncuși a lucrat cu asiduitate în atelierul Școlii pentru ca să termine așa numitul „Studiu de anatomie recompensat", adică la finisarea Ecorșeului.

Lucrarea are dimensiunile de 177 x 52 x 32 cm, este nesemnată, cu toate că inițial semnătura a existat, dar a fost ștearsă. Statuia originală se află astăzi în colecția Universității Naționale de Arte București, ea fiind expusă permanent în holul central al instituției.

Copii

- Tânărul sculptor C. Brâncuș absolvent al școlei de Belle-

Arte a expus în Palatul Ateneului un prea frumos studiu de anatomie pe care l-a lucrat sub direcțiunea d-lui Dr.Gerota. Acest studiu reprezintă statua Antinous în mărime naturală, disecată într-un mod admirabil de bine. Ar putea servi fórte

mult în școlele secundare și superioare pentru studiul miologiei. — Gazeta Artelor, duminică 11 mai 1903, (rubrica informațiuni).

Ca urmare a discuțiilor care au urmat momentului creării Ecorșeului, studenții Școlii de Belle Arte au susținut ideea că lucrarea lui Brâncuși poate fi folosită pentru studiul miologiei în toate școlile secundare sau superioare în care se studia această disciplină. Astfel,

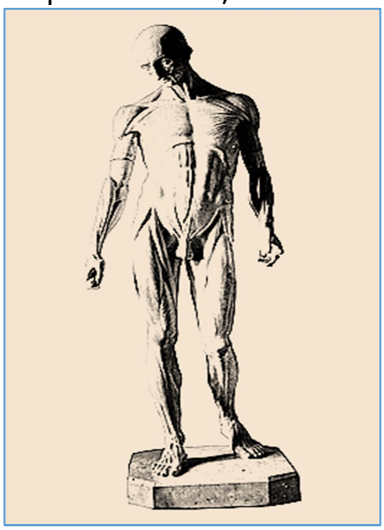

„Societatea elevilor în belle arte” în frunte cu George Demetrescu Mirea au cerut lui Spiru Haret, care îndeplinea în acel an funcția de ministru al Instrucțiunii Publice și Cultelor, ca Ecorșeul să-i fie dat Școlii pentru studii de anatomie.

Demersul lor nu numai ca a avut succesul scontat, ci s-a dat și dispoziție ca să se toarne și alte copii ce au fost ulterior repartizate unor instituții din România. Statuile din ghips au fost colorate strident și au fost considerate a fi cele mai izbutite modele ale genului de ecorșeuri după antic. Istoricul de artă Barbu Brezianu a identificat în anul 1976 patru astfel de copii: la Liceul N. Bălcescu din Craiova, la Muzeul de Artă din Craiova, la Muzeul de anatomie al Institutului medico-farmaceutic din Iași și la Muzeul de preparate anatomice, Facultatea de medicină din Cluj.

La București au fost identificate de Barbu Brezianu două lucrări în ghips, una a lui Dimitrie Gerota din colecția de la Muzeul de anatomie din strada G. Cantacuzino nr. 17 și una a Școlii Naționale de Arte Frumose. Ca urmare a cercetărilor pe care le-a întreprins Elena Dumitrescu, lector la Catedra de sculptură a Universității Naționale de Artă din București, în studiul său asupra Ecorșeului lui Brâncuși, s-a văzut în situația de a face lumină într-un adevărat noian de indicii care au arătat că, de fapt, numărul de exemplare multiplicate este mult mai mare. S-a presupus că ar fi fost cinci, unul la București și patru în restul României. Studiind articolele publicate din presa timpului, ca și mărturiile lăsate de Brezianu, Dumitrescu a afirmat că două din ecorșeele realizate de Brâncuși au intrat în posesia a două instituții de învățământ din capitala României.

Astăzi, unul este dispărut și cel de-al doilea este alcătuit doar parțial din elementele originale.

Exemplarele aflate la București

- Ecorșeul de la Școala de Belle Arte

Cu ocazia primei expoziții a artistului de la Ateneul Român din luna mai a anului 1903, Ecorșeul a fost prezentat publicului bucureștean. Acesta este prima lucrare necolorată care a fost realizată. Ca o consecință imediată a evenimentului expozițional,

- Ecorșeul de la Liceul N. Bălcescu din Craiova
- Ecorșeul de la Muzeul de Artă din Craiova
- Ecorșeul de la Iași
- Ecorșeul de la Cluj

Expoziții

- 1903 -- Palatul Ateneului Român din București;
- 1906 -- Expoziția generală română, București;
- 1956 -- Expoziția omagială, București;
- 2016 -- ArtSafari de la Palatul Dacia din București.

6.- SĂRUTUL (BRÂNCUȘI)

Descriere generală
Artist Constantin Brâncuși
Datare 1907 - 1908
Materiale Sculptură în piatră de Marna
Gen Modernism
Dimensiuni 27,9 × 26,0 cm 21,6 cm diametru
Amplasare Muzeul de Artă din Craiova, România
Curent artistic Modernism artă abstractă

Sărutul face parte dintr-o serie de sculpturi ale lui Constantin Brâncuși începută în anii 1907-1908. Prima versiune, pe care o va relua sub diferite forme până în 1940, culminând cu Poarta Sărutului, parte a Ansamblului monumental din Târgu-Jiu, este un exemplu timpuriu al stilului proto-cubist de non-reprezentare literală. Sculptura a fost expusă în 1913 la

Expoziția internațională de Artă Modernă „Armory Show” și publicată în „Chicago Tribune” din 25 martie 1913. Sculptura originală în piatră de Marna se află în Muzeul de Artă din

Craiova, România și este clasată în categoria „Tezaur” a Patrimoniului cultural național.

Descriere

Tema operei este una simbolistică, cu cei doi îndrăgostiți îmbrățișați, reprezentați în numroase opere încărcate de erotism, de la Auguste Rodin și Edvard Munch, la Gustave Moreau. Sculptura este considerată prima sculptură modernă a secolului al XX-lea, cu o tratare arhaizantă a formelor și deschizătoare a marilor cicluri brâncușiene.

Brâncuși a creat mai multe versiuni ale Sărutului, simplificând mereu formele geometrice și liniile la fiecare versiune, ducând de fiecare dată mai departe tendința spre abstractizare. Stilul său abstract subliniază liniile geometrice simple care echilibrează formele inerente în materialele sale cu aluziile simbolice ale artei figurative. Aici, forma originală a blocului de material este menținută, sculptura fiind a doua lucrare la care Brâncuși folosește tehnica „tăierii directe”.

Sărutul este una dintre cele mai cunoscute lucrări ale lui Brâncuși, alături de Muza adormită (1908), Prometeu (1911), Domnișoara Pogany (1913), Nou-născut (1915), Pasărea în spațiu (1919) și Coloana Infinitului, cunoscută și sub numele de Coloana fără sfârșit (1938). O versiune a Sărutului (din 1910) servește ca piatră funerară în cimitirul Montparnasse din Paris, Franța. Altă versiune poate fi văzută la Muzeul de Artă din Philadelphia.

TEZAUR UMAN VIU

Tezaur Uman Viu este un titlul onorific acordat de Ministerul Culturii pentru salvgardarea, păstrarea și transmiterea patrimoniului cultural imaterial. Până la adoptarea, în 2003, a noii convenții UNESCO, programul a încurajat statele membre să creeze o metodă de recunoaștere a meșterilor tradiționali talentați.

În România, programul funcționează în baza Ordinului Ministrului Culturii nr. 2491 din 27.11.2009 pentru aprobarea Regulamentului de acordare a titlului de TEZAUR UMAN VIU, amendat prin Ordinul Ministrului Culturii prinvind modificarea OMC nr. 2491/27.11.2009. Titlul de Tezaur Uman Viu este viager, personal și netransmisibil și se acordă de către Comisia națională pentru salvgardarea patrimoniului cultural imaterial.

Legea prin care 30 noiembrie – ziua Sfântului Andrei – devine Ziua națională a tezaurului uman viu a fost promulgată

de către președintele Klaus Iohannis. Inițiativa legislativă aparține deputatului PNL de Alba Florin Roman.

Inițiativa vizează creșterea gradului de recunoaștere și vizibilitate a păstrătorilor și transmițătorilor elementelor de patrimoniu cultural imaterial în cadrul comunităților din care fac parte, al specialiștilor și al publicului larg, precum și promovarea acelor persoane care, făcând dovada caracterului excepțional al performării, sunt capabile să transmită un anumit element de patrimoniu imaterial, în forma și cu mijloacele tradiționale nealterate, contribuind, astfel, la asigurarea viabilității acestuia.

Totodată, inițiativa oferă posibilitatea autorităților administrației publice centrale și locale, precum și instituțiilor publice aflate în subordinea sau coordonarea lor, să organizeze sau să sprijine logistic și material, prin bugetele proprii, manifestările culturale, artistice sau educaționale dedicate acestei zile.

30 noiembrie – Ziua națională a tezaurului uman viu – motivarea inițiativei

Potrivit inițiatorului, din anul 1997, Sfântul Apostol Andrei a fost proclamat Ocrotitorul României. Astfel, 30 noiembrie, ziua prăznuirii sale, a devenit sărbătoare bisericească națională, ca urmare a Hotărârii Sfanțului Sinod din 14 noiembrie 2001, iar prin Legea nr. 147 din 23 iulie 2012 adoptată de Senatul României în 23 noiembrie 2011 și de Camera Deputaților în 26 iunie 2012, și promulgată prin decretul nr. 517 pe 20 iulie 2012 al Președintelui României, este sărbătoare legală (zi nelucrătoare).

„Programul <Tezaure umane vii> a pornit ca o inițiativă UNESCO pentru salvgardarea, păstrarea și transmiterea patrimoniului cultural imaterial. În România, programul funcționează în baza Ordinului Ministrului Culturii nr. 2491 din 27.11.2009 pentru aprobarea Regulamentului de acordare a titlului de <Tezaur uman viu>, amendat prin Ordinul Ministrului Culturii privind modificarea OMC nr. 2491/27.11.2009.

Lista românilor care au primit titlul onorific de „Tezaur Uman Viu”

- Liviu Balâc, prelucrarea lemnului - realizare icoane din lemn, județul Buzău;
- Floare Finta, rapsod și meșter popular, colaborator al Ansamblului Oașul, din Negrești-Oaș, Țara Oașului, județul Satu Mare;

- Vasile Ungureanu, interpret popular la instrumente pastorale tradiționale,
comuna Mălini, județul Suceava;[5]
- Traian Davidean, meșter popular cojocar din Frătăuții Noi, județul Suceava;
- Dorin Cocârță, dansator popular, comuna Fundu Moldovei, județul Suceava;
- Etelca Barko, încondeiat ouă, satul Purcăreni, comuna Tărlungeni, județul Brașov;
- Pera Bulz, taragotist, satul Basarabasa, comuna Vața de Jos, județul Hunedoara;
- Cornel Bumb, interpret popular - Trio Transilvan Zorile, comuna Mociu, județul Cluj;
- Valer Burzo, rapsod popular, comuna Suciu de Sus, județul Maramureș;
- Alexandru Ciurcui, instrumentist tradițional (vioară), satul Soporu de Câmpie, comuna Frata, județul Cluj;
- Nicolae Coroiu, constructor instrumente muzicale populare - țitere (țâmbre), satul Valea Uțului, comuna Avram Iancu, județul Alba;
- Băbuți Covaci, interpret popular - Trio Transilvan Zorile, comuna Mociu, județul Cluj;
- Alexandru Covaci, interpret popular - Trio Transilvan Zorile, comuna Mociu, județul Cluj;
- Felicia Cuciureanu, horitoare, comuna Bilca, județul Suceava;
- Constantin Curecheriu, creator de măști populare, satul Sticlăria, comuna Scobinți, județul Iași;
- Petre Feraru, vătaf de căluș, satul Beria de Jos, comuna Oporelu, județul Olt;
- Mariana Gligor, tulnicăreasă, orașul Câmpeni, județul Alba;
- Vasile Ghica, rapsod popular, satul Călărașii Vechi, comuna Cuza Vodă, județul Călărași;
- Rozalia Graur, împletituri în papură, satul Câmpenița, comuna Ceaușu de Câmpie, județul Mureș;
- Dumitru Liceanu, cojocărit, comuna Vădastra, județul Olt;
- Francisc Lovasz "Kuli", dansator popular, satul Vișea, comuna Jucu de Sus, județul Cluj;
- Mircea Micu, constructor de instrumente muzicale populare (cimpoi și bucium), comuna Sărulești, județul Buzău;
- Dumitru Moldovan, dansator popular, comuna Frata,

județul Cluj;

- Nicolae Muntean, meșter iconar, localitatea Vinerea, orașul Cugir, județul Alba;
- Augustin Pall, olărit, satul Corund, comuna Corund, județul Harghita;
- Amelia Papazissu, țesut în păr de capră și lână, comuna Vintilă Vodă, județul Buzău;
- Constantin Perța, prelucrarea lemnului, comuna Ceru-Băcăinți, județul Alba;
- Adela Petre, țesut, municipiul Buzău, județul Buzău;
- Nicolae Pițiș, rapsod popular, comuna Lăpuș, județul Maramureș;
- Ioan Pumnea, instructor de dansuri populare, municipiul Brașov, județul Brașov;
- Elisabeta Rusu, dansator popular, comuna Frata, județul Cluj;
- George Rada, interpret popular și constructor viori cu goarnă, municipiul Oradea, județul Bihor;
- Dumitru Sofonea, cojocărit, comuna Drăguș, județul Brașov;
- Vasile Soporan, rapsod popular, comuna Frata, județul Cluj;
- Silvia Tecoanță, țesut, comuna Alțâna, județul Sibiu;
- Olivia Tima, țesut, comuna Sălciua, județul Alba;
- Domnica Trop, interpret popular, comuna Isverna, județul Mehedinți;
- Carol Țuli, interpret popular - Trio Transilvan Zorile, comuna Mociu, județul Cluj;
- Teodora Purja, rapsod popular și alături de Nicolae Pițiș, Casandra Hausi,

Grigore Leșe, Lenuța Purja, Negrean Sergiu ș.a. păstrătoare și promovatoare al stilului de interpretare al „Horei cu noduri” sau „Horei în Grumaz”, sat. Agrieș, jud. Bistrița-Năsăud.

Cei 38 de laureați ai Galei Tezaure Umane VII 2022 sunt:

Alexandrina Olguța Filip - Port popular (producerea îmbrăcămintei) - Olt

Ana Bodescu - Port popular (producerea îmbrăcămintei) - Bistrița-Năsăud

Ana Neamțu - Spiritualitate - Alba

Eugen Gavrilă - Sculptor în lemn, prelucrarea lemnului - Alba

Florin Nicolae Poenariu - Meșter iconar - Alba

Ioan Moldovan - Spiritualitate - Cluj

Ion Crețeanu - Spiritualitate - rapsod - Olt
Maria Dulău - Spiritualitate - Alba
Marius Mihuț - Constructor instrumente muzicale (viori cu goarnă) - Bihor
Petre Masala - Spiritualitate - Căluș - Argeș
Ștefan Harabagiu - Spiritualitate - dansator - Vrancea
Ion Albu - Spiritualitate, măști populare - Neamț
Maria Bucin - Spiritualitate - Mureș
Maria Antoneta Ciucă - Confecționare port popular / brodat - Sibiu
Sorin Ion Giubega - Prelucrarea lutului/ olărit - Vâlcea
Hasas Petru - Prelucrarea lutului/ olărit - Bihor
Lupu Ștefan - Prelucrare lemn - Sculptor tradițional în lemn - Brașov
Ioan Moldovan - Spiritualitate, cântăreț neprofesionist - Bistrița-Năsăud
Cornel Salvador Palladi - Confecționare instrumente muzicale (viori cu
goarnă) - Bihor
Dumitru Tincu Pop - Spiritualitate - Maramureș
Lăcrămioara Pop - Spiritualitate - Harghita
Viorica Tripon - Prelucrarea fibrelor și firelor textile - țesături - Cluj
Vinca Cosana - Spiritualitate - Cluj
Andrei Gheorghe - Prelucrarea lutului - Iași
Bordea Iosif - Cărbunărit - Cluj
Ilyes Mihaly - Prelucrarea lutului - Harghita
Istvanfi Gheza - Prelucrarea lutului - olărit
Nicolae Bacea - Prelucrarea pieilor și blănurilor - cojocărit - Bistrița-Năsăud
Liviu Balâc - Prelucrarea lemnului, realizare icoane din lemn - Buzău
Maria Babu - Alimentație, tehnici de pregătire alimentară - Gorj
Borza Petru - Prelucrarea lutului/ olărit - Hunedoara
Aurica Cojocariu - Prelucrare fibre și fire textile - Botoșani
Neculai Comăneciu - Prelucrare lemn, porți de lemn - Bacău
Angelica Lungociu - Instalații de tehnică populară - vâltoare - Brașov
Olivotto Viorica - Cusături și țesături populare - Argeș
Șușca Vasile - Realizare obiecte cu utilizare ritual - măști populare – Maramureș

Ileana Hotopilă - Pictură cu ceară pe coajă ouălor, încondeiere ouă – Suceava
Margareta Nagy - Prelucrarea lemnului - împletitul vegetalelor - Mureș

7.- VITELLIUS (BRÂNCUȘI)

Descriere generală
Artist Constantin Brâncuși
Datare 1898
Materiale Sculptură modelată în ghips
Amplasare Muzeul de Artă din Craiova, România

Bustul lui Vitellius este un „antic bust" modelat în ghips după un mulaj aflat în sala de curs, executat în 1898, în primele săptămâni ale frecventării Școlii Naționale de Arte Frumoase din București, pentru care Brâncuși a primit o „Mențiune onorifică". Sculptura este clasată în categoria „Tezaur" a Patrimoniului cultural național și se află în Muzeul de Artă din Craiova, România.
Lucrarea îl prezintă pe împăratului roman Vitellius sub forma bustului unui bărbat matur, cu fața rotundă și gât gros, cu capul ușor întors spre umărul stâng. Împăratul are părul tuns scurt, ușor ondulat, pieptănat spre spate și poartă o togă prinsă în falduri, cu fibule rotunde. Inscripția de pe plintă are majuscula S inversată, un accident care se repetă și în 1913, în semnătura unei versiuni a Domnișoarei Pogany.

Este una dintre puținele lucrări ale lui Brâncuși rămase din timpul școlii. Opera a fost prezentată Consiliului județean al Prefecturii Dolj pentru a-i fi prelungită bursa acordată.

8.- REPERTORIUL ARHEOLOGIC NAȚIONAL AL ROMÂNIEI

Nu confundați cu Registrul arheologic național.

Repertoriul Arheologic Național (RAN) al României a fost instituit prin Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național[1] și prin OMCC nr.

2458 din 21.10.2004 privind Regulamentul Repertoriului Arheologic Național

Repertoriul Arheologic Național, administrat de Ministerul Culturii prin Institutul Național al Patrimoniului, cuprinde date științifice, cartografice, topografice, imagini și planuri, precum și orice alte informații privitoare la:

a) zonele cu potențial arheologic cunoscut și cercetat, zonele cu potențial arheologic cunoscut și necercetat, precum și zonele al căror potențial arheologic devine cunoscut întâmplător sau ca urmare a cercetărilor arheologice preventive sau de salvare;

b) monumentele, ansamblurile și siturile istorice în care s-au efectuat sau sunt în curs de desfășurare cercetări arheologice;

c) informații științifice privind bunurile mobile descoperite în zonele sau la monumentele istorice prevăzute la lit. a) și b).

d) situri arheologice distruse sau dispărute.

Fiecărui sit arheologic înregistrat în Repertoriul Arheologic Național i se asociază un cod RAN.

Repertoriul Arheologic Național este o modalitate de gestiune științifică care permite realizarea unei inventarieri generale și vizualizarea geografică și cartografică a informațiilor colectate în scopul gestionării, protecției și punerii în valoare a patrimoniului arheologic.

Scopul Repertoriului Arheologic Național este de a localiza și de a evalua cât mai precis patrimoniul arheologic cunoscut, de a evalua zonele în care patrimoniul este amenințat de factori de risc și de a repera noi situri arheologice.

Ca urmare a protecției speciale a siturilor arheologice înscrise în Repertoriul Arheologic Național, proprietarii sau arendașii, persoane fizice ori juridice de drept privat, sunt îndreptățiți la plata unor despăgubiri pentru veniturile agricole nerealizate pentru terenurile care fac obiectul săpăturilor arheologice pentru perioada în care se desfășoară acestea, în cuantumurile și în condițiile stabilite prin metodologia aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Siturile arheologice din RAN,

Sunt cuprinse îi listele de siteuri ale tuturor județelor țării noastre

Obiectele ce compun patrimoniul cultural pot fi în proprietate publică sau privată, dar sunt supuse unor limitări referitoare la utilizarea lor. Administrarea listelor cu bunuri

culturale incluse în patrimoniul cultural național este făcută de Institutul Național al Patrimoniului.

XVI.- 7 SCĂRI UIMITOARE DIN ÎNTREAGA LUME,
PE CARE ȚI-AI DORI SĂ URCI

Știm cu toții cum arată niște scări și care este întrebuințarea lor: privind lucrurile într-un mod simplu, ele unesc punctul A cu punctul B și facilitează urcarea sau coborârea pe distanța dintre acestea. Dacă-l avem la dispoziție, din diverse motive mulți preferăm să folosim liftul în detrimentul scărilor, însă există și excepții de la regulă.

Doar că, uneori, pe lângă stilurile arhitectonice interesante care stau la baza construirii lor, unele scări publice oferă și priveliști minunate asupra împrejurimilor.

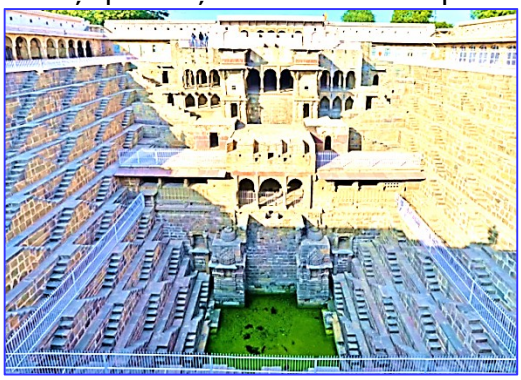

Acestea sunt doar două dintre aspectele care atrag în mod regulat turiștii, scările cu pricina devenind astfel adevărate obiective turistice pe care oamenii nu contenesc să le fotografieze.

Iată câteva scări fantastice aflate în diverse colțuri ale lumii:

Scările spiralate din Munții Taihang - China; Scările lui Moise, Olanda; Chand Baori, India; Scările din Santorini, Grecia; Scările Haiku, Hawaii, SUA; Scările de deasupra mării, Spania; Muntele Bueren, Belgia.

1.- SCĂRILE SPIRALATE DIN MUNȚII TAIHANG, CHINA

Situate perpendicular pe stâncile Munților Taihang din Linzhou, aceste scări se întind pe aproximativ 92 de metri înălțime, oferind adrenalina specifică alpinismului, însă fără pericolul aferent acestui sport, ori echipamentul necesar. Ascensiunea către vârful muntelui garantează o experiență de neuitat pentru toți vizitatorii care aleg să își petreacă aici câteva momente pline de savoare.

”În urcarea pe treptele șerpuite turiștii sunt dezmierdați de curenții de aer proaspăt, pe un fundal muzical asigurat de

scârțâitul scării și de trilurile frumoaselor păsări locale ce zboară prin jurul lor.” Acesta este tabloul pe care ți-l prezintă un ghid local, pentru a înțelege mai bine experiența inedită oferită de scările din Munții Taihang.

E bine de știut că, deși nu vei depune un efort fizic foarte mare, vei fi nevoit să completezi un formular în care să cofirmi că nu suferi de nicio boală cardiacă sau pulmonară. În acest sens, persoanele ce au împlinit 60 de ani nu au voie să urce scările, din motive de siguranță și sănătate.

2.- SCĂRILE LUI MOISE, OLANDA

La începutul secolului al 17-lea, *Fort de Roovere* era înconjurat complet de un șanț cu apă, fără vreo urmă de pod care să faciliteze trecerea vizitatorilor. Din fericire, cu ajutorul unui recent program de restaurare, fortăreața se bucură astăzi și de un pod de acces.

Și nu e vorba despre un pod oarecare, ci despre unul spectaculos, care împarte întinderea de apă exact cum a făcut-o Moise în scrierile Biblice.

Din respect pentru statutul inițial de insulă, firma olandeză care a venit cu ideea podului l-a construit în așa fel încât acesta să fie discret și foarte natural: adică el se află exact la nivelul apei, fiind aproape invizibil de la distanță. Cei ce traversează podul cu trepte din lemn sunt practic „scufundați" în apele olandeze.

Când cetatea încă se afla în perioada ei de glorie, în partea de nord exista o zonă inundabilă folosită pentru a face dificilă avansarea inamicilor, aceasta fiind destul de adâncă încât să îngreuneze mersul pe jos, dar prea mică pentru a permite accesul navelor. În zilele noastre însă, la capetele șanțului cu apă se află acum câte un baraj, amplasat cu scopul de a preveni inundarea podului în cazul în care nivelul apei va crește.

3.- CHAND BAORI, INDIA

Chand Baori este numele unui celebru obiectiv turistic din satul Abhaneri, situat în provincia Rajasthan, India. Atracția în

sine este reprezentată de o fântână imensă, construită în secolul al 9-lea, ce coboară pe 13 etaje (30 metri) către centrul pământului. În total, fântâna are 3.500 de trepte înguste, fiind cea mai mare și cea mai adâncă de acest gen din întreaga India.
Rajasthan este o provincie aridă, motiv pentru care scopul principal al acestei fântâni era de a păstra cât mai multă apă potabilă pentru perioade mai mari de timp. În cel mai adânc punct al fântânii aerul se menține cu 5-6 grade mai rece decât temperatura înregistrată la suprafață, motiv pentru care Chand Baori a fost folosit și drept loc de adunare al localnicilor în perioadele toride.

4.- SCĂRILE DIN SANTORINI, GRECIA

În anul 1715, locuitorii insulei elene au săpat trepte în stâncile abrupte ale muntelui astfel încât să poată urca spre vârf, unde aveau loc diverse întâlniri și adunări. La scurt timp, pentru a facilita și mai mult urcarea, au fost folosiți măgarii – aceștia ajutau la transportul mărfurilor dar și al oamenilor către și dinspre nave sau oraș.

În 1930, scara a fost îmbunătățită și astfel a fost suplimentat și numărul măgarilor care ajutau la urcare și coborâre. În cele din urmă, în anul 1979 a fost montată o telecabină pentru modernizarea și automatizarea procesului, însă cea mai distractivă modalitate de urcare rămâne și astăzi cea oferită de măgărușii.

Treptele așezate în zig-zag sunt făcute din piatră și se întind de la port spre oraș pe o lungime de aproximativ 1,300 de metri. În total vei avea de parcurs 657 de trepte înalte de 10 centimetri – poți spune așadar că te bucuri de un workout în aer liber!

5.- SCĂRILE HAIKU, HAWAII, SUA

Scările Haʻikū pot fi accesate dacă faci o drumeție pe teren abrupt pe insula O'ahu, ele fiind cunoscute și sub denumirea *„Treptele către Rai*". Traseul era alcătuit în primă instanță dintr-o simplă scară de lemn, poziționată pe creasta sudică a canionului Haʻikū. Aceasta a fost instalată în anul 1942 pentru a permite montarea cablurilor pentru semnal de pe un versant al canionului pe celălalt. Pentru a avea un punct de comunicare continuă între Wahiawā și Stația Radio Navală Haʻikū a fost construită o clădire în vârful Puʻukeahiakahoe, la aproximativ 850 de metri înălțime.

În 2003, scările au fost reparate în întregime, întreg procesul costând nu mai puțin de 875.000 $. Oficialii orașului Honolulu au declarat că nu au în plan să deschidă scările pentru public, invocând motive precum instabilitatea și nesiguranța acestora.

6.- SCĂRILE DE DEASUPRA MĂRII, SPANIA

Aceste scări spectaculoase se află pe insula spaniolă Gaztelugatxe, un teritoriu misterios, situat pe coasta Biscay, ce

aparține municipalității orașului Bermeo din Țara Bascilor. Insula este legată de continent printr-un pod, iar în punctul său cel mai înalt se află un schit despre care unii spun că datează din secolul al 10-lea, în vreme ce alții îi identifică originile un secol mai devreme.

Pentru a ajunge la schit ești nevoit să parcurgi o potecă îngustă ce se intersectează cu podul de piatră și apoi să urci aproximativ 237 de trepte.
Pentru a vizita această destinație cel mai bine e să vii primăvara sau toamna, când locul are o serenitate aparte, pe timpul verii insula fiind foarte aglomerată.

7.- MUNTELE BUEREN, BELGIA

Deși numele sugerează acest lucru, Bueren nu este de fapt un munte real, ci o scară cu 374 de trepte aflată în orașul Liège. Aceasta a fost construită în anul 1881 pentru a le permite soldaților din vârful dealului să ajungă în centru fără a traversa aleile periculoase ale orașului.
Numele scărilor provine de la aristocratul secolului al 15-lea, Vincent de Bueren, din provincia olandeză Gelderland, o importantă figură locală, care a apărat în trecut regiunea de atacul ducelui de Burgundia. Nu departe de Muntele Bueren se poate vizita o cetate în mare parte distrusă, care a fost cândva o importantă fortăreață.

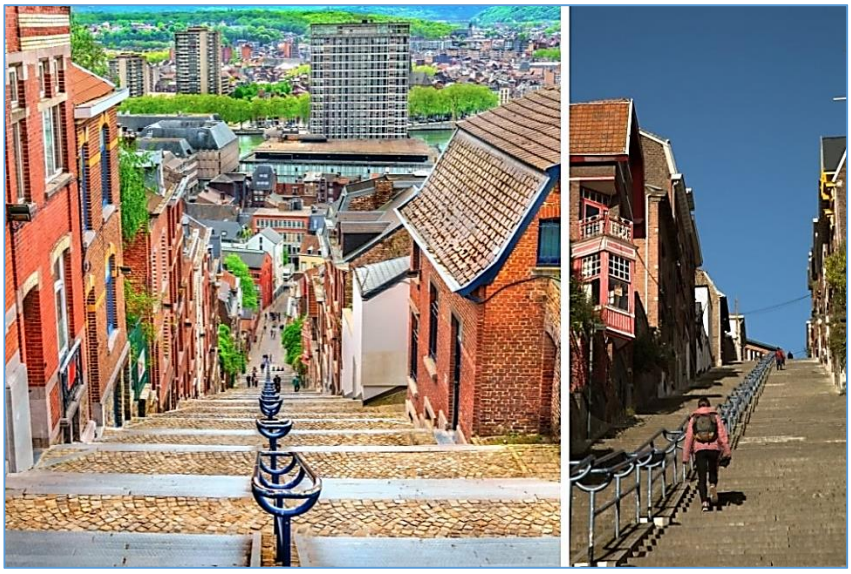

Cele mai frumoase priveliști se pot vedea din vârful scărilor, d eunde se dezvăluie întregul oraș, împreună cu râul Meuse.

XVII.- PLAJE CARE STRĂLUCESC NOAPTEA

Luis Martinez 26/07/2022

S-ar putea să te surprindă că vorbim despre plaje care strălucesc noaptea și mă întreb cum este posibil! Vă veți imagina că se datorează unui tip de fenomen natural, cum ar fi, de exemplu, cel al Aurorei boreale. Cu toate acestea, nu are nimic de-a face cu acestea.

Sau poate ai auzit deja de bioluminiscență marină și chiar ai fost martor la asta. În acest caz, vei fi de acord cu noi că este un fenomen natural plin de farmec și capabil de fascinează orice martor, cu atât mai mult dacă este produs într-un mediu la fel de minunat precum litoralul mării. Oricum ar fi, vom explica în ce constă acest fenomen al naturii și apoi vom vorbi despre plajele care strălucesc noaptea.

Explicația: fenomenul bioluminiscenței

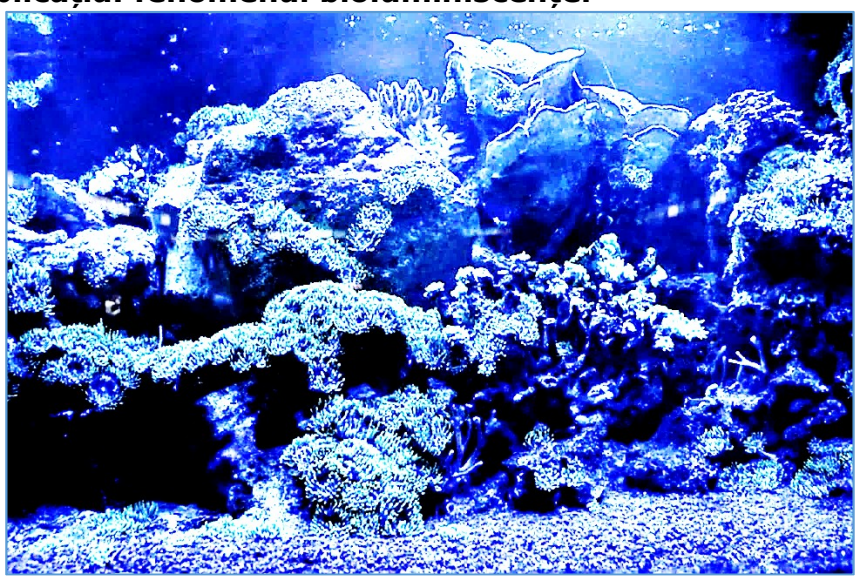

Bioluminescență pe fundul mării

Acest nume este dat fenomenului natural prin care organismele vii generează lumină. Are loc printr-un proces biochimic care implică oxigenul, o proteină numită luciferină și enzima luciferaza. Este o reacție care transformă energia chimică în lumină și are loc după cum urmează:

Oxigenul îl face să rugineasscă luciferin, care furnizează energia pentru proces. Luciferaza accelerează reacția și rezultatul este că se generează apă și, mai ales, lumină. Acesta nu este locul unde să intri în întrebări pur chimice care au o natură mai academică. Dar vă vom spune că bioluminiscența poate fi generată de ambele ciuperci în ceea ce privește bacterii și pentru diferite tipuri de animale atât unicelulare cât și pluricelulare. Printre acestea, moluște, crustacee, cefalopode, viermi, meduze și chiar pești.

De asemenea, este interesant de menționat că bioluminiscența poate fi de diferite culori. Acestea vor depinde

de organismele care o produc. În marea majoritate a cazurilor, pitch-ul este verde sau albastru. Cu toate acestea, de exemplu, cea cauzată de Peryphylla peryphilla, o meduză abisală, este roşcat.

Pe de altă parte, nu ar trebui să confundăm bioluminiscența cu fluorescenţă. In aceasta din urma se obtine energia unei surse de lumina anterioare, care este apoi trimisa cu un alt foton. În schimb, bioluminiscența este o reacție chimică, așa cum v-am spus.

UNELE PLAJE CARE STRĂLUCESC NOAPTEA

Un peisaj marin spectaculos

Pe uscat, cel mai popular caz de bioluminiscență este cel al licuricii, care strălucesc noaptea. Le puteți vedea în multe locuri de pe planetă, dar cel mai faimos din lume este orașul kuala selangorîn Malaezia, în cazul în care aveți ocazia să călătoriți acolo. Dar, revenind la bioluminiscență, vă vom arăta câteva plaje care strălucesc noaptea din cauza asta.

1.- PLAJA VAADHOO

Această plajă minunată este situată în paradis Insulele Maldivei, în special în atolul de raah. Atât de spectaculoasă este bioluminiscența care are loc pe coasta sa, încât i s-a dat numele poetic de „Marea stelelor”.

Realitatea este ceva mai prozaică. Fenomenul este cauzat de a fitoplancton dinoflagelat. Când marea se stinge, se acumulează pe mal și, când vine în contact cu oxigenul din aer, are loc reacția. Rezultatul este nisip vopsit în albastru de parcă ar fi fost tocmai o constelație de stele.

Pe de altă parte, acest fenomen este vizibil pe tot parcursul anului în vaadhoo.

Marea din Maldive

Dar se apreciază cu o intensitate mai mare atunci când temperaturile sunt mai ridicate și, logic, cea mai întunecată noapte.

Imaginați-vă plăcerea de a face baie în acele ape de lângă malul albastru. Pentru că este, de asemenea, important să știți că nu există niciun pericol în a face acest lucru. De fapt, mulți oameni fac baie și, prin mișcarea apei, intensifică acea culoare albăstruie.

2.- LAGUNA MARE

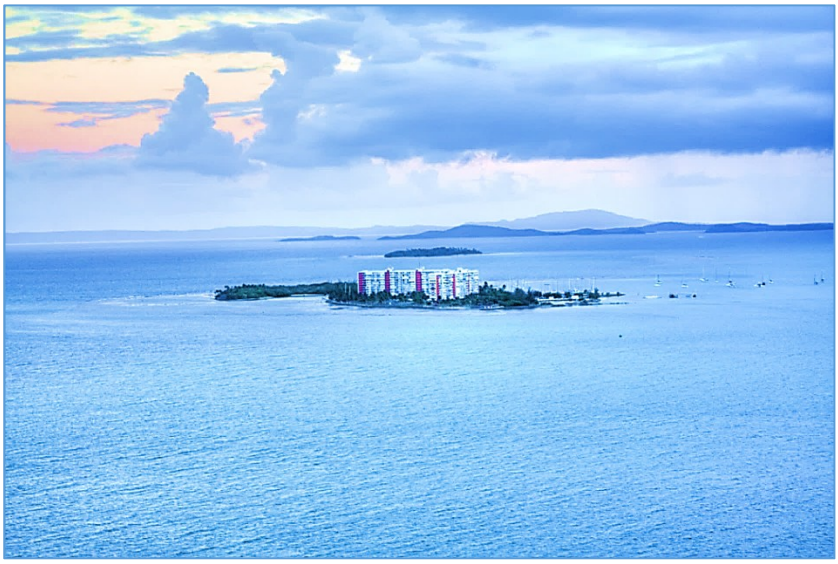

Coasta Fajardo, Puerto Rico

Călătorim acum spre minunat Puerto Rico, cu natura sa impresionantă, pentru a vă arăta o altă dintre plajele care strălucesc noaptea. Ne referim la Laguna Mare, care se află în apropierea orașului Fajardo, în nord-estul țării. În cazul lui, este și un organism dinoflagelat care provoacă bioluminiscență și în fiecare zi vin zeci de turiști să observe fenomenul.

Ca o curiozitate, vă vom spune că pe 11 noiembrie 2013, Laguna Grande s-a oprit brusc. Nu se întâmplase niciodată și toate alarmele s-au declanșat. Consiliul Local Fajardo a angajat o echipă de biologi pentru a investiga evenimentul. Se pare că, cauza ar fi putut fi două pompe sanitare care fuseseră instalate în zona rezidențială din apropierea Crobaselor.

Din fericire, totul s-a terminat cu bine și, după nouă zile libere, Laguna Grande a strălucit din nou. Dar cauzele lipsei de bioluminiscență în acea perioadă nu au fost pe deplin clare.

Pe de altă parte, dacă vizitezi această minune, profită de șederea ta în Fajardo pentru a-i vedea pe alții din zonă. De exemplu, cel Rezerva Capilor din San Juan, cu peisajele sale virgine spectaculoase. Și, de asemenea, el Pădurea Națională El Yunque, tip tropical ploios si cu aproape patruzeci de kilometri de minunate trasee de drumetii.

3. GROTA ALBASTRĂ

Trecem acum într-un alt loc minunat care se află în insula Malta, mai exact la vreo cincisprezece kilometri de Valletta. Doar peisajul merită vizitarea ta, fiind un ansamblu de peșteri sub stânci spectaculoase și scăldate de o mare agitată.

Singura modalitate de a vizita această minune a naturii este în Barca. Ei vin din apropiere Wied iz-Zurrieq, un drăguț sat de pescari, și fac un tur spectaculos sub stânci. Ca rezultat, veți vedea diferite cavități în care sunt produse diferite nuanțe de albastru, variind de la întunecat la fosforescent.

Pe de altă parte, dacă călătoriți în această peșteră, asigurați-vă că o vizitați Valletta, capitala tarii, declarata Patrimoniu Mondial pentru enormul său complex monumental. Ne-ar fi imposibil să vă spunem aici despre toate operele de artă pe care le deține.

Ca o anecdotă, vă vom spune că această peșteră și-a înmulțit faima după ce a apărut în 2004 în film *Troy*, cu rol principal Brad Pitt.

Grota Albastră din Malta

Dar vă recomandăm să vedeți Co-Catedrala Sf. Ioan, cu exterior clasic, dar interior baroc; Palatul Marelui Maestru, stil renascentist și actual sediu al Președinției Republicii și muzee precum cel Arheologia Națională sau cea a Arte plastice.

4.- GOLFUL TOYAMA

Vă însoțim acum până Japonia să vă povestesc despre golful Toyama, care se află în regiunea de hokuriku din insula honsu, cel mai mare din tara unde sunt si Tokio ș Osaka.

În acest caz, bioluminiscența nu este produsă de efectul planctonului, ci de așa-numitul calamar licurici.

Este o specie foarte comună în țara asiatică care are fosfor albastru în piele. Între martie și iunie se ridică la suprafața mării provocând bule de acea culoare. Pe măsură ce se mișcă în turme mari, efectul este că apa este albăstruie.

Pe de altă parte, dacă te regăsești în această zonă a Japonia, vă sfătuim să vizitați orașul Toyama.

Este modern, deoarece a fost practic în ruină în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, dar are mai multe puncte de interes. Prima dintre acestea este reconstrucția acesteia castel, care găzduiește în prezent muzeul de istorie al orașului și are o grădină frumoasă în stil japonez.

Golful Toyama

Dar, dacă doriți să aveți o vedere magnifică asupra lanțului muntos Tateyama, vă recomandăm să mergeți la belvederea primăriei. Ar trebui să mergi și la parcul Kansui, unde veți vedea spectaculosul pod de tenmon. Și, în sfârșit, dacă este primăvară, faceți o croazieră pe râul Matsu. Veți vedea flori frumoase de cireș și un frumos parc de sculpturi.

5.- HOLBOX, MAI MULTE PLAJE CARE STRĂLUCESC NOAPTEA

Statul mexican al Quintana Roo are multe de oferit. Situat în impresionant Peninsula Yucatan, găzduiește popularul Riviera Maya. Dar are și insule minunate de arătat. Una dintre ele este cea a Holbox, ale cărei plaje prezintă un alt caz de bioluminiscență spectaculoasă.

Este legat intermitent printr-o limbă de nisip de peninsulă și are canale care o conectează la Laguna Yalahau. Importanța sa natural o dă faptul că face parte din Zona de protecție a florei și faunei Yum Balam.

Dar, mai presus de toate, cei aproape patruzeci de kilometri de plajă de pe această insulă vă oferă fenomenul de bioluminiscență, combinând tonuri de albastru cu altele mai verzui.

Insula Holbox, unde sunt mai multe plaje care strălucesc noaptea

Nu mai puțin frumos este cel menționat mai sus Laguna Yalahau, care a servit ca și casă pentru pirați și este plină de legende. Tocmai, unul dintre ei spune că piratul Molas l-a ales pentru a-și ascunde comoara. În acest sens, a folosit un sclav, al cărui cap apoi l-a tăiat și l-a îngropat împreună cu bijuteriile. Potrivit mitului, în nopțile întunecate, fantoma sclavului apare deasupra comorii, avertizând unde este ascunsă. Dar cea mai frumoasă legendă spune că un rege maya a luat-o ca pe un loc de agrement și a construit fântâni și grădini frumoase, chiar și o piscină decorată cu jad pentru soțiile sale.

În concluzie, v-am arătat câteva plaje care strălucesc noaptea datorită fenomenului de bioluminiscenţă marine. Dar putem aminti multe altele. De exemplu, fără a pleca México, ai site-uri ca Laguna Manialtepec, în statul Oaxaca. La fel, în Jamaica tu ai Laguna luminoasă și Statele Unite ale Americii plaje ca cele de Torrey Pines în San Diego (California) sau cel al Navarra în Miami. Nu găsești peisaje fascinante?

XVIII.- BUNCĂRE ÎN SPANIA

Luis Martinez 27/03/2022

Sunt multe buncăre în Spania distribuite în toată geografia naţională. Sunt vestigii ale războaielor pe care țara le-a suferit și unele dintre ele pot trece chiar neobservate pentru că sunt integrate în peisaj și în stare de abandon.

Altii îți vor atrage atenția datorită dimensiunilor și aspectului lor robust. Pe de altă parte, putem considera și buncăre cu alte tipuri de facilități. Ne referim la adăposturi antiderapante precum cele existente, de exemplu, în Palatul Moncloa de Madrid sau în Baza militară din Torrejon de Ardoz, tot în comunitatea autonomă Madrid. Dar acesta din urmă nu poate fi vizitat. Prin urmare, ne vom concentra asupra primului tip de buncăre din Spania, care sunt cele pe care le puteți cunoaște.

1.- CENTURA DE FIER DIN BILBAO

Este probabil cea mai importantă fortificație dintre cele existente în Spania. A fost construită în timpul Războiului Civil și este formată din două linii de apărare separate de aproximativ două sute de metri. Au înconjurat orașul basc pentru a-l apăra mai bine. În total, au fost aproximativ o sută optzeci de buncăre, unite de obicei prin tranșee.

Dacă doriți să o vizitați, vă recomandăm să o faceți prin zona Muntelui Archanda, una dintre cele mai bine conservate

părți. În plus, îl poți accesa prin celebrul funicular și, întâmplător, apreciați priveliștile minunate ale orașului și ale împrejurimilor sale. Fără a uita că aveți trasee de drumeții magnifice prin acest munte și pe cei din apropiere.

1.-Bilbao Iron Belt, unul dintre cele mai bine conservate Set-uri de buncăre din Spania

2.- Unul dintre buncărele din complexul Algeciras

2.- FORTIFICAȚIA GOLFULUI ALGECIRAS

Dintre buncărele din Spania, acest set este unul dintre cele mai bine conservate. Golful Algeciras a fost, datorită apropierii de Gibraltar, o zonă deosebit de sensibilă în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Din acest motiv a fost construit spectaculosul set defensiv.

Era format din trei rânduri. Primul includea șase rânduri de dinți de dragon. Acest nume este dat micilor construcții piramidale care sunt așezate pe sol pentru a împiedica trecerea vehiculelor. În spatele ei, urma un câmp minat și o a doua linie tot cu obstacole la sol. În cele din urmă, a treia linie a fost compusă din opt buncăre iar setul a fost completat cu mai multe cuiburi de mitraliere situate în zone limitrofe precum

Sierra Carbonera sau San Roque.

Dacă doriți să cunoașteți această fortificație, vă sfătuim să începeți cu buncărele din apropiere La Línea de la Concepción, al cărui primărie le-a reabilitat și a creat un traseu specific pentru a fi vizitate. Dar și în orașul Algeciras, în special în Parcul său Centennial, puteți vedea câteva dintre ele.

3.- PARAPETI DE VÂRF

Vertex Parapetos, unul dintre buncărele din Aragon

Acest nume este dat unui complex fortificat pe care îl puteți vizita în apropiere, în provincia Zaragoza. În plus, vă va fi ușor să-l găsiti deoarece se află pe ambele părți ale drumului care leagă acest oraș de sourceall[1].

Se compune din patru buncăre dreptunghiulară și cu niște portiere de tipul numit stâlp pătrat. În plus, în partea centrală aveau un mic depozit și o zonă de odihnă.

Mai exact, în municipiul Fuendetodos se poate vedea și Vârful Sierra Gorda, un alt set de buncăre construite ca apărare împotriva celor anterioare. În acest caz, sunt patru casete de pastile, mai multe parapeți și posturi de pază avansată.

4.- CAMPOSOTO, EȘANTION DE BUNCĂRE DIN SPANIA PENTRU APĂRAREA COASTEI

Ele prezintă curiozitatea de a fi din plin Plaja Camposoto (Cádiz), de la care își primesc numele. Sunt două clădiri distribuite de la nord la sud, care se află în prezent în stare destul de proastă. Dar ele mai pot fi vizitate. Dacă o faci, vei fi surprins să le găsești în același nisip de pe plajă.

---

[1] Produsele promoționale oferă impresii nelimitate și de neuitat pentru marca dvs. Source All Media oferă nenumărate opțiuni și consultanță personalizată pentru a vă ajuta să găsiți produsul perfect.

Pe de altă parte, din moment ce vă aflați în această zonă,

Unul dintre buncărele Camposoto

profitați de ocazie pentru a vizita San Fernando, unde veți găsi și alte exemple de arhitectură militară precum castelele San Romualdo si Sancti Petri sau bateriile defensive ale Punta del Boqueron.

Dar puteți vedea și alte tipuri de monumente precum biserica principală San Pedro și San Pablo sau schitul Cerro de los Mártires.

zonă, profitați de ocazie pentru a vizita San Fernando, unde veți găsi și alte exemple de arhitectură militară precum castelele San Romualdo si Sancti Petri sau bateriile defensive ale Punta del Boqueron.

Dar puteți vedea și alte tipuri de monumente precum biserica principală San Pedro și San Pablo sau schitul Cerro de los Mártires.

5.- ALBENDIN

Buncăr în Albendín

Puteți vedea și buncăre în acest cartier cordovan aparținând Baena. În acest caz, sunt mici construcții destinate monitorizării zonei și se află într-o stare bună de conservare.

Pe de altă parte, din moment ce vă aflați în acest loc, puteți vizita biserica Santa Maria și roata deosebită care le reproduce pe cele vechi făcute de arabi.

De asemenea, deja în Baena, vă sfătuim să vedeți monumente precum castelul si incinta zidita a Almendinei, bisericile Our Lady of Guadalupe și San Francisco sau case precum cele ale Contesei Tercia. Nu este surprinzător că multe dintre clădirile din acest oraș sunt incluse în Patrimoniul istoric andaluz.

6.- BUNCĂRELE NULES

La fel, vă va fi ușor să găsiți aceste buncăre în provincia de Castellón, întrucât se află și la poalele drumului AP-7. Sunt patru clădiri independente, adică nu au comunicare între ele. Toate au un plan trapezoidal și o lungime care variază între cincisprezece și optsprezece metri. În ceea ce privește înălțimea sa, variază de la trei până la aproape patru metri. La fel,

acoperișurile sale sunt semicirculare și sub formă de boltă coborâtă. În cele din urmă, toate au un cuib de mitraliere cu bază circulară.

Pe de altă parte, din moment ce vă aflați în Nules, asigurați-vă că vizitați biserici precum cele ale Sfintei Familii și ale Neprihănirii, Muzee precum Muzeele de Istorie sau Medaliate și Teatrul Alcazar. Dar mai presus de toate, apropie-te de Mascarell, un mic oraș cu ziduri de origine medievală.

Buncărele Nules

7.- BUNCĂRELE DIN CERRO DEL ACEITUNILLO

Situat în apropierea orașului Cordoba Luque, pe un deal înalt de aproape șase sute de metri, îi veți vedea și lângă drum. În acest caz, este o fortificație centrală și trei cuiburi de mitraliere. Prima are forma unei prisme, cu un diametru de nouă metri și o înălțime de doi. Cu toate acestea, baza este parțial sub pământ, ceea ce înseamnă că odată înăuntru, ți se va părea mai înaltă.

La rândul lor, cuiburile de mitraliere au formă de cupolă, plan circular și câte două ambrase[2]. Acestea măsoară aproximativ doi metri și sunt legate de cetatea centrală prin galerii de beton.

Pe de altă parte, profitați de turul buncărelor din Spania și de ședederea în Aceitunillo pentru a vizita Luque. Are spectaculos castel venecia, o cetate arabă a cărei vârstă nu este confirmată. De asemenea, puteți vedea biserica parohială a Maicii Domnului Adormirea Maicii Domnului, construită în secolul al XVI-lea după canoanele renascentiste, și schiturile Nuestra Señora del Rosario, San Bartolomé sau Nuestra Señora de la Aurora. Dar mai presus de toate, apropiați-vă de pestera fermecata, care adăpostește reproduceri ale picturilor rupestre.

7.-Unul dintre buncărele din Cerro del Aceitunillo, în Luque (Córdoba)

8.-Buncărul lui Capricho, în Madrid

8.- EL CAPRICHO, PRINTRE CELE MAI MARI BUNCĂRE DIN SPANIA

Situat in parcul cu acelasi nume din Madrid, este de dimensiuni rar intalnite la noi in tara. A fost construit pentru a găzdui cartierul general al armatei republicane centrale în timpul apărării Madridului. Este o construcție impunătoare de două mii de metri pătrați care ajunge până la cincisprezece sub pământ. De asemenea, vă va oferi o idee despre rezistența și forța sa, faptul că ar putea rezista la bombe de până la o sută de kilograme.

Pe de altă parte, profitați de vizita dvs. la Parcul Caprice să-l cunoaștem bine, fiind unul dintre cele mai frumoase din

[2] Cordoane care servedc pentru a ține strâns mijlocul unei perdele sau al unei draperii

Madrid. Printre minunățiile sale, pe lângă grădini, aveți și casele Cañas și de la Vieja, Dance Casino, Apicultorul sau Schitul. Dar și fântâni precum Delfinele și Octogonala, statui precum monumentul Ducelui de Osuna, Roata lui Saturn sau Templul lui Bacchus și piețe precum cel din împărații.
Cele ale capriciului nu sunt singurele buncăre pe care le poți vedea în Madrid și în împrejurimi. într-un alt parc, vestul, veți găsi și câteva din aceeași perioadă, deși mult mai puțin spectaculoase.

9.- BUNCĂRELE PUNTA FALCONERA

Buncărele Punta Falconera

În acest loc privilegiat al Costa Brava, integrat complet Parcul Natural Cap de Creus iar lângă Rosas, au fost construite cinci buncăre pentru supravegherea litoralului. Curios, în acest caz, a fost bine pentru conservarea acestui minunat spațiu natural, deoarece prezența militarilor a împiedicat speculațiile imobiliare. Ca și în cazurile anterioare, puteți profita și de vizita dumnea-voastră la Punta Falconera pentru a vizita orașul Rosas din apropiere. Și, apropo, întâlniți o altă mare construcție defensivă.

Vorbim despre Cetate, construită în secolul al XVII-lea pentru a proteja orașul. De asemenea, în ea se află rămășițele Rhodos, un oraș grecesc antic în jurul căruia a fost construită Rosas. De asemenea, vă sfătuim să vizitați rămășițele castelul trinității, din secolul XVI, și mănăstirea Santa Maria. Și, la fel, biserica cu același nume, în stil neoclasic, și Fortul vizigot Puig Rom, în a cărui zonă se află și un punct de belvedere care oferă priveliști spectaculoase asupra Empordà, pe de o parte, și a Insulele Mede, pentru altele. În cele din urmă, nu uitați să abordați complexul megalitic.